

Reg. No. B. 431

શ્રીમદ્વિજયાનન્દમૂરિ સદ્ગુરુમ્યો નમઃ

શ્રી

આત્માનન્દ પ્રકાશ.

(૬૨ માસની પૂર્ણિમાએ પ્રકટ થતું માસિકપત્ર.)

॥ શાર્દૂલવિક્રીડિતવૃત્તમ્ ॥

કારુણ્યાન્ન સુધારસોઽસ્તિ હૃદયદ્રોહાન્ન હાલાહલં ।

વૃત્તાદસ્તિ ન કરુણપાદપ્ત્વમ્ ક્રોધાન્ન દાવાનલઃ ॥

સંતોષાદપરોઽસ્તિ ન પ્રિયસુહૃદ્ભાન્ન ચાન્યો રિપુ ।

યુક્તાયુક્તમિદં મયા નિગદિતં યદ્રોચતે તસ્યજ ॥

પુ. ૨૭ મુ. વીર સં. ૨૪૫૬. સં. ૧૯૮૬ જ્યેષ્ઠ. આત્મ સં. ૩૫. અંક ૧૧ મો.

પ્રકાશક—શ્રી જૈન આત્માનન્દ સભા—ભાવનગર.
વિષયાનુક્રમણિકા.

૧	જૈન કોને કહીયે ?	...	...	...	૨૭૫
૨	હીત શિક્ષા.	...	...	...	૨૭૬
૩	મુનિ માહાત્મ્ય....	...	...	...	૨૭૯
૪	પ્રગતિને પથે—પંજાયમાં પ્રભાત.	...	...	...	૨૮૩
૫	અભયાર્થના ભાષો.	...	...	...	૨૮૮
૬	આત્મ વિશ્વાસ....	...	...	...	૨૯૨
૭	કોણે દોડી કાઢ્ય...	...	...	...	૨૯૬
૮	શ્રી ગુરુદેવ જન્મન્તિ મહોત્સવ (કાવ્ય)	...	...	...	૨૯૭
૯	આ સભાનો ૩૪ મો વાર્ષિક મહોત્સવ અને વર્તમાન સમાચાર.	...	...	...	૨૯૮
૧૦	પ્રકીર્ણ	...	...	...	૩૦૧
૧૧	સ્વીકાર—સમાલોચના.	...	...	...	૩૦૨

મુદ્રક:—શા. ગુલાબચંદ લક્ષ્મીભાઈ. આનન્દ પ્રિ. પ્રેસ રજેશન રોડ—ભાવનગર.

વાર્ષિક મૂલ્ય રૂ. ૧) ટપાલ ખર્ચ ૪ આના.

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશના સુજ્ઞ આહ્વાને બેટ.

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશના પુસ્તક (૨૭-૨૮) ના આ વર્ષની બેટ તરીકે જૈન ઐતિહાસિક ગ્રંથ “સુકૃતસાગર યાને માંડવગઢનો મહાન મંત્રીધર” બેટ આપવાનો તૈયાર થઈ ગયેલ છે.

જે મહાન પુરુષનું ચરિત્ર આ ગ્રંથમાં આવેલ છે તે પૃથ્વીધર (પેથડ કુમાર) વિક્રમની તેરમી સદીમાં (અત્યારના ધાર રેટ તામે) માંડવગઢમાં થયેલ છે. માંડવગઢના ઉપર પણ કાળચક્ર ફરી ગયેલ છતાં હાલ તે જૈનની તીર્થભૂમિ તરીકે નાતું ગામ ગણાય છે. તે વખતે આ શહેરનો મધ્યાનહ કાળ હતો. આ પેથડકુમારે પોતાની દરિદ્રાવસ્થામાં કેવા પ્રકારનું ધૈર્ય રાખ્યું અને ઉજ્જતાવસ્થા (લક્ષ્મી પ્રાપ્ત થયા પછી)માં પોતાના દ્રવ્યનો કેવી રીતે સન્માર્ગે વ્યય કરી કેવા પ્રકારે દેવ, ગુરુ, ધર્મની સેવા કરી તેના અનેક પ્રસંગો વાંચતાં કોઈ પણ જાણ્યાત્માને ધર્મ સન્મુખ કરે છે. પેથડશાહે પાંચ લાખ ટંકનું પરિગ્રહ પરિણામ કર્યા પછી, ઉપરાંત દ્રવ્યની વૃદ્ધિ થતાં ગુરુલક્ષિતમાં, જિન ચૈત્ય બનાવવામાં, દાનશાળાઓ ખુલ્લી મુકવામાં તીર્થયાત્રા અને સ્વામીભાઈની ભક્તિ વગેરેમાં અપરિમિત દ્રવ્યનો વ્યય કર્યો. બીજી વર્ષની યુવાન વયે સ્ત્રી સહિત બ્રહ્મચર્ય મ્તનો સ્વીકાર કર્યો અને આખું જીવન દેવ, ગુરુલક્ષિત અને શુદ્ધ આચાર-વિચારપૂર્વક વ્યતિત કર્યું. સાથે તેમના સુપુત્ર ઝાંઝણે અતુર્વિધ સંધ સાથે જુદા જુદા તીર્થોની યાત્રાઓમાં દેવ, ગુરુ, ધર્મ, સ્વામી ભાઈની અપૂર્વ ભક્તિ અપરિમિત દ્રવ્ય ખર્ચી કરી, તે પણ એક ધાર્મિક ઉચ્ચ ભાવના સાથે ઐતિહાસિક સાહિત્ય પણ પુરું પાડે છે. તે બધા અપૂર્વ, અદ્વૈતિક, અનુકરણીય સત્ય ઘટનાના પ્રસંગો વાંચતાં મુમુક્ષુ આત્માઓને છલાછલ આત્મિક આનંદ થતા સાથે તેવા જૈન કુળ-ભુવણ નરરત્ન થવા જણાસા થાય છે. સાથે મનનપૂર્વક પઠન પાઠન કરનાર જાણ્યાત્માને ઉત્તરોત્તર મોક્ષમાર્ગે લઈ જાય છે.

ગયા વર્ષની જેમ આ બે વર્ષ માટે પણ આવા ઐતિહાસિક કથાનક ગ્રંથ અમારા સુજ્ઞ આહ્વાને બેટ આપવામાં આવે છે.

અશાડ શુદ્ધ ૧૫ થી અમારા માનવતા આહ્વાને બે વર્ષના લવાજમ સાથે પોસ્ટેજ પુરતા, તથા લવાજમ અગાઉ ભરેલ બંધુઓને માત્ર પોસ્ટેજ પુરતા પૈસાનું વીં પીં કરવામાં આવશે જે સ્વીકારી લેવા નક્કી મુચ્ચના છે. કોઈ પણ આહુક મહારાષ્ટ્રે વીં પીં પાછું વાળી નાહક જ્ઞાનખાતાને લુકસાન ન કરવા વિનંતિ છે.

પર્યુષણ પર્વમાં થતાં મહાવીર જન્મ મહોત્સવ માટે એક સમવડ.

અમારા સાંભળવામાં આવ્યું છે કે કેટલાક ગામમાં ઘોડીઆ પારણા નહીં હોવાથી પર્યુષણ પર્વમાં મહાવીર જન્મ મહોત્સવ થતો નથી, તેથી તેનો પ્રચાર કરવા માટે આ સભાના એક આગેવાન સભાસદ તરફથી રૂબાના ઘોડીઆ પારણા શેઠ ગિરધરલાલ આણંદજી તથા શા દામોદરદાસ ગોવીંદજીની દેખરેખ નીચે તૈયાર કરાવી જે ગામના સંઘને જરૂર હશે તેને અમુક સરતે સમવડ કરી આપવામાં આવશે. માટે રૂબરૂ મળી ખુલાસો કરી જવો અને જરૂર જણાયતો પત્રવ્યવહાર આ સભાના સીરનામે કરવો.

આત્માનન્દ પ્રકાશ.

॥ વંદે વીરમ્ ॥

યથા વા ધૌતપટો જલાર્દ્ર એવ સંહતશ્ચિરેણ શોષમુપયાતિ,
સ એવ ચ વિતાનિતઃ સૂર્યરશ્મિવાયુભિર્હતઃ ચિપ્રં શોષમુપયાતિ,
ન ચ સંહતે તસ્મિન્નભૂત સ્નેહાગમોનાપિ વિતાનિતે સતિ અકૃત્સ્ન
શોષઃ, તદ્વચ્ચથોક્ત નિમિત્તાપવર્તનૈઃ કર્મણઃ ચિપ્રં ફલોપભોગો
ભવતિ, ન ચ કૃતપ્રણાશાકૃતામ્યાગમાફન્યાનીતિ ॥

તત્ત્વાર્થ સૂત્ર-ભાષ્ય-દ્વિતીય અધ્યાય ।

પુસ્તક ૨૭

વીર સં. ૨૪૧૬ જ્યેષ્ઠ આત્મ સં. ૩૧

અંક ૧૧ મો.

જૈન કેને કહીયે ?

ધીર સમીરે યમુના તીરે એ રાગ.

જૈન ભાઈ તો તેને કહીયે, નિજસમ સહુ જીવ જાણે રે;
પરગુણ પેખે પર્વત જેવા, નિજને ના વખાણે રે. જૈન. ૧
સ્નેહ સત્ય ઉચારે વાણી, અસત્યને ઉત્થાપે રે;
પર પ્રાણીનું પ્રિય કરવાને, દૃઢતા દિલમાં સ્થાપે રે. જૈન. ૨
ઝેર વેરનું નામ ન જાણે, શાંતિ દૃઢ્યમાં રાખે રે;
પાય પાણી તરસ્યા પ્રાણીને, હિત પ્રિય વાક્યો ભાખે રે. જૈન. ૩
પર પ્રમદા માતાસમ લેખે, પરધન પથ્થર જેવું રે;
પ્રભુ સાથે પ્રીતલડી રાખે, પતંગ દીપકમાં કેવું રે. જૈન. ૪
કલેશ કંકાસ કરે નહિ કોઈથી, નવ દુલવે પરમનને રે;
કોંઈ શત્રુને કાપી નાંખે પ્રભુ અર્થદે ધનને રે. જૈન. ૫
સંત સાધુની સંગત કરતો, ભજન કરે ભગવંતનું રે;
કાયામાયા કાચી જાણે, પ્રભુ સુખ છે શાશ્વતનું રે. જૈન. ૬
પ્રેમભરી આંખલડી, જેની પ્રેમ ભરેલી કરણી રે;
અજીતસાગર એ જૈન ભાઈના શું શકીયે ગુણવરણી રે. જૈન. ૭

૨૭૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

પ્રબળ વિષય વાસના યા મનોવિકાર જિતવા માટે.

૧ સુજ્ઞ જનોએ સમજી રાખવું જોઈએ કે જે મનુષ્ય સ્ત્રી તરફ વિષય વૃત્તિની દ્રષ્ટિથી જુએ છે તે મનુષ્ય હૃદયથી તે સ્ત્રી સાથે વ્યભિચારી બને છે.

૨ શરીરની અંદર ઉત્પન્ન થતા દુષ્ટ અને દુર્જય મનોવિકારોની સામે વીર-તાથી લડો. જે મનુષ્ય તે વિકારો ઉપર જય મેળવે છે તે ત્રણ ભુવનનો વિજેતા છે.

૩ જે સદ્વિચાર, ભાવના અથવા સત્કાર્ય પાછળ મનુષ્યની સમગ્ર શક્તિ-ઓનો વ્યય કરવો પડે છે તેવા વિચાર, ભાવના કે કાર્ય પાછળ પૂર્ણ બળથી લાગવામાં હદ બહારની વિકાર જનક શક્તિનું યોગ્ય રૂપાન્તર થઈ જાય છે. (પુત્ર વધુની પેરે) તેથી પરિણામે તેવા દુષ્ટને દુર્જય વિકાર ઉપર કાબુ મેળવી શકાય છે, એવું સુંદર પરિણામ આવે છે.

૪ કોઈપણ સારી સમાજોપયોગી સંસ્થાની વ્યવસ્થા કરવી, યાવત્ નિઃસ્વા-ર્થપણે જૈન સેવામાં સ્વજીવન અર્પણ કરવું, કોઈપણ રૂપે પોતાનું સ્વરૂપ વ્યક્તિત્વ પ્રગટ કરવાની ભાવના કરી તેને અમલમાં મૂકવી, ટુંકમાં કોઈપણ પ્રકારની મહત્વા-કાંક્ષાને આકારક્ષાત કરવી એ પુરૂષ કે સ્ત્રીની ઉભારાઈ જતી ઉમાદક શક્તિને પ્રગટ થવા વાસ્તે ઉત્તમ આવકારદાયક માર્ગ છે.

૫ વિકારોના સ્વાભાવિક જીવનશૈલીને વશ થવાને બદલે આપણે આપણી બધી શક્તિઓ કોઈક ઉચ્ચ હેતુ સિદ્ધ કરવાને વિચાર પૂર્વક યોજવી જોઈએ.

૬ હેતુ વગરની ક્રિયાઓ જીવનશક્તિનો નિરર્થક વ્યય છે.

૭ જિતેન્દ્રિયત્વ પ્રાપ્ત કરવાને કાંઈ કરવાને-મેળવવાને સંકટપ-દૃઢ નિશ્ચય કરો, એથી બહુ લાભ થઈ શકશે.

ધર્તિરામ.

ધર્મના અનુયાયી માટે.

જે ધર્મમાં આપણે જન્મ થયો હોય તેમાંથી કંઈ સારું તત્ત્વ શિખવાને માટે થાય તેવું લક્ષ રહેવું જોઈએ. આપણે એવું પવિત્ર જીવન ગાળવું જોઈએ કે આપણે લીધે તે ધર્મની પ્રતિષ્ઠા વધવા પામે. અમુક ધર્મના પાળનારા ઉપરથી મોટે ભાગે તે ધર્મની કિંમત અંકાય છે.

વિશ્વપ્રેમ જાગૃત કરવા માટે.

‘ વસુધૈવ કુટુંબકમ્ ’-આખું જગત્ નિજ કુટુંબ તુલ્ય છે, એ ભાવના-વચન

હીત-શિક્ષા.

૨૭૭

ઉચ્ચારવાનું કામ સરલ છે, પણ તેને જીવનમાં ઉતારતાં પહેલાં શરૂઆત નિજ ઘરથી કરવી જોઈએ. અને ગૃહ સુધારણા પૂર્વે પણ સ્વસુધારણાની ખાસ જરૂર છે. એમ કરાય તોજ વિશ્વપ્રેમ સંબંધી નિજભાવના કમે કરી સાર્થક થઈ શકે ખરી.

સ્વકર્તવ્ય નિષ્ઠા માટે.

કર્તવ્ય નિષ્ઠાનો મોટો લાભ એ કે મનુષ્યને એથી આત્મ સંજોગ મળે છે અને અધિક હિતકર્તવ્ય કરવા આંતર પ્રેરણા મળે છે. ઉત્સાહ વધે છે, મેં મારું કર્તવ્ય ઠીક બજાવ્યું છે એ વિચારથી ઉત્પન્ન થતાં આંતરિક સંતોષની કિંમત કોણ આંકી શકે ?

ધર્તિશમ્

‘સારાં કામમાં બનતો યત્ન કરવો’ એટલે ?

ઘણીવાર આપણી શક્તિ ઉપરાતનાં ઘણાં કામ આપણે હાથ ધરીએ છીએ, તેનું પરિણામ એ આવે છે કે એક પણ કામ સારી રીતે આપણા મનને સંતોષ ઉપજે તેવી રીતે કરી શકતા નથી. જેથી નિરાશા પેદા થાય છે. જો આપણામાં વિશેષ શક્તિ જ હોય તો થોડું કામ કરી આળસુ પડી રહેવું નહીં. તેમજ આપણે જેટલાં કામ સારી રીતે કરી શકીએ તે કરતાં વધારે કામ હાથ ધરવાં નહિં. આપણે દરેક હિત-કર્તવ્ય આનંદ પૂર્વક અને હિમ્મત રાખીને કરવું જોઈએ, એ સુખની ઉત્પત્તિની ચાવી છે.

ધર્તિશમ્

અપ્રમાણિકતા તજવા માટે.

આપણી વાણી કે વર્તનથી બીજે છેતરાય એવું બોલવું કે વર્તવું એ બધું અપ્રમાણિકતામાં સમાઈ જાય છે.

ધંધાને અંગે અપ્રમાણિકતા વધારે ચાલે છે. શાખ-આખર-પ્રતિષ્ઠાની શી કિંમત છે તે મનુષ્યો લોભને અંગે ભૂલી જાય છે. તમે કદાચ થોડા વખતને માટે ઘણા મનુષ્યોને છેતરી શકશો નહીં. તમારી અપ્રમાણિકપણાની છાપ ચારે બાજુ ફેલાય છે, અને તમે કંટપના પણ ન કરી હોય તેવી રીતે તમારી પેઢીને બેસી જવાનો અને આખર ગુમાવવાનો દુઃખદાયક પ્રસંગ આવી મળે છે. પરંતુ સંતોષ વૃત્તિથી પ્રમાણિક પણે વર્તનારાઓને આવો દુઃખ પ્રસંગ આવતો નથી.

ધર્તિશમ્

પ્રમાણિકતા સાથે કાર્યદક્ષતા આદરવા માટે.

પ્રમાણિકતાથી ધન કમાતાં શરૂઆતમાં વાર લાગશે, પણ જ્યાં એકવાર માણસની શાખ-પ્રતિષ્ઠા બંધાઈ ત્યાં તેનો વેપાર ધમધોકાર ચાલે છે. મનુષ્યોને પ્રમાણિકપણે ધન કમાવાની ધીરજ નથી, એકદમ વધારે લાભ લેવા અપ્રમાણિક સાધનોનો આશ્રય લે છે, તેનું કેવું દુઃખદાયક પરિણામ આવે છે તે આપણે નજરે

૨૭૮

શ્રી આત્મનંદ પ્રકાશ.

જોઈએ છીએ, મનુષ્ય અન્યાયથી એક બીજા મનુષ્યને છેતરે અને મનમાં માને કે હું અમુક કમાયો. ખરી વાત, પણ તેણે ખોયું કેટલું? તેનો વિચાર કરવો જોઈએ. તેણે ખોઈ પોતાના ચારિત્રની પ્રતિષ્ઠા, તેણે ખોઈ તેની પેઢીની આખર, તેણે ખોઈ આત્માની સંતોષ અને શાન્તિ, અને સૌથી મોટો ગેરલાભ તો એ થાય છે કે તેમનામાંથી ન્યાયનું તત્ત્વ ચાલ્યું જાય છે. વૃદ્ધો કહેતા આવ્યા છે કે ‘લાખ જાણે પણ શાખ ન જાણે’ પણ અત્યારે તો છટેચોક એ વચનનો અનાદર કરાય છે; તેમ નહીં કરતાં ખૂબ પ્રમાણિક બનો એ વિજયની ચાવી છે. પરંતુ એ સાથે કાર્યદક્ષતા નામના ગુણનો મેળ મેળવેલ જોઈએ. તેમાં ઘણા ગુણોનો સમાવેશ થાય છે. પણ તેમાંના થોડા મુખ્ય ગુણો જેવા કે—

સમય પાલન—જે સમયે જે વસ્તુ કે જે માલ કોઈને આપવા વચન આપ્યું હોય તે પ્રમાણે તેને આપવું. સાચી હરીફાઈ—પોતાનો માલ વધારે સારો બનાવવો એ વિજયનું એક ચિહ્ન છે. ખત-મંડયા રહેવું, કઠીન લાગતાં કોઈ કામ સુદતવી નહીં રાખવાની ટેવ જરૂરની છે. કાર્યને સુદતવી રાખવાથી હાથ ધરવાના કામની કઠીનતા કે અપ્રિયતા ઓછી થતી નથી, બદલે વધે છે. અને પછી તે કામ કરવા વધારે અશક્ત જણાય છે, વળી તેથી (કાર્યને સુદતવી રાખવાની ટેવથી) મનુષ્યમાં અનિશ્ચયતા, અપ્રમાણિકતા, અસત્ય અને વચન ભંગ વિગેરે અનર્થો નીપજે છે. જેઓ સુદતવી રાખવાની ટેવને જતી કરીને શીઘ્રતાથી દરેક કામ હાથ ધરે છે, તેમનામાં નિશ્ચય, ઉત્સાહ, આત્મ વિશ્વાસ અને સત્ય વિગેરે ગુણો ખીલવા પામે છે. એ બધા કાર્યદક્ષતાના અંગો થયા—એ રીતે પ્રમાણિકતા સાથે જ્યારે કાર્ય દક્ષતાનો મેળ મળે છે ત્યારે દરેક બાબતમાં મનુષ્ય સારી રીતે વિજય મેળવી શકે છે. જો આપણે ઉત્તતિના માર્ગે જવું જ હોય તો યથાર્થ સમજ પૂર્વક શાંત પળોમાં અમુક નિશ્ચયો નિયમો બાંધવા અને પછી ગમે તેવાં પ્રલોભનો કે લાલચો આવે છતાં તે નિશ્ચયથી ડગવું નહીં—તેને બરાબર વળગી રહેવું. પ્રારંભમાં ભૂલો પણ થશે, ઘણીવાર નિશ્ચય પ્રમાણે નહીં પણ ચલાય, છતાં નિશ્ચય બળ મજબુત હશે તો જરૂર ઉત્તતિ સાધી શકાશે અને આપણું જીવન અન્ય જનોને પણ સુખદાયક નીવડશે. આવું પવિત્ર ચારિત્ર જીવન સેવવા આપણે અવશ્ય પ્રયત્ન કરવો ઘટે. સજ્જનોનો ચારિત્ર એજ ઉત્તમ ધર્મ છે, એજ ખરી વિજયની ચાવી છે, એજ ઉત્તતિનો સાચો માર્ગ છે. એજ આત્મ સંતોષનું સાધન છે એજ આત્મ-સાક્ષાત્કારનું બીજ છે. અને એજ છેવટે કન્યાણનો માર્ગ—સદ્ગુણ ઉપાય છે.

લે૦ સદ્ગુણાનુરાગી શ્રી કર્પૂરવિજયજી મહારાજ.

મુનિ માહાત્મ્ય.

૨૭૯

મુનિ માહાત્મ્ય.

તપ્તેષુ સર્વેષુ ગુરુઃ પ્રધાનં, હિતાર્થં ધર્મા હિ તદુક્તિસાધ્યાઃ ।

શ્રયંસ્તમેવેત્યપરીક્ષ્ય મૂઢ ધર્મ પ્રયાસાન્ કુરુષે વૃથૈવ ॥ ૧ ॥

મુનિ સુંદરસૂરિ.

“ સર્વ તત્ત્વોમાં ગુરુ તત્ત્વ મુખ્ય છે. આત્માના હિતને માટે જે જે ધર્મો કરવાના છે, તે તે ધર્મો તેઓના કહેવાથી સાધી શકાય છે. હે મૂઢ પુરૂષ, જો તું તેવા ગુરુઓની પરીક્ષા કર્યા વગર તેમનો આશ્રય કરીશ તો ધર્મને માટે કરવામાં આવેલા તારા પ્રયાસો સઘળા નકામા થશે. ૧ ”

આ પ્રમાણે જૈન દર્શનમાં ગુરુતત્ત્વનું સ્વરૂપ ઉત્તમ પ્રકારે પ્રતિપાદન કરેલું છે. વિશ્વની પ્રજાના કલ્યાણનો માર્ગ બતાવનાર ગુરુજ છે. જૈન આગમનો એટલે સુધી લખે છે કે ગુરુ એ ધર્મને દર્શાવનાર મોક્ષ પર્યંતનો સાથી છે. ગુરુ પણ એક મનુષ્ય છે છતાં પણ જે તેનું આવું અસામાન્ય માહાત્મ્ય દર્શાવવામાં આવે છે, તેનું કારણ માત્ર તેનું વધુ જીવન ઉપકારમય હોવાનું છે. જગતમાં ઉન્નત જીવન ધારણ કરનાર મુનિજ છે. ગૃહસ્થો પણ અમુક વર્તનથી પોતાનું ઉન્નત જીવન કરી શકે છે, પરંતુ કેટલાએક વ્યવહારિક અંતરાયોને લઈને તેનું જીવન વિશ્લેષમય બની જાય છે, તેથી ઉન્નત જીવનના તત્ત્વો મેળવવાને તેઓ પૂર્ણ રીતે સમર્થ થઈ શકતા નથી. તે ઉન્નત જીવનનો મુખ્ય મંત્ર સ્વાર્પણ અને કર્તવ્ય છે. સ્વાર્પણ એટલે અભિમાનની વૃત્તિનો ત્યાગ કરીને પોતાને જે જ્ઞાન થયું હોય તે બધું પોતાના આચારમાં પ્રદર્શિત કરી, બીજાના કલ્યાણમાં પ્રવૃત્તિ કરવી એજ સ્વાર્પણ પૂર્વક કર્તવ્ય કરવાનો અર્થ છે, પછી તે કર્તવ્ય પોતાના આત્માના લાભને અર્થે હોય કે પોતાના કરતાં વધારે સંખ્યા કે સ્થાનના લાભને માટે હોય કે આખા વિશ્વના લાભને માટે હોય; તો પણ જે કાલે જેટલું જ્ઞાન હોય તે જ્ઞાન માત્રને અભિમાન વિના આચારમાં આણવું એ ઉન્નત જીવનનો માર્ગ છે. આવા ઉન્નત જીવનમાં વર્તનાર મુનિને દ્રષ્ટિરાગ, કામરાગ અને રોહિરાગ કે જેમનું અત્યારે ઘણું સ્થળે સામાન્ય જોવામાં આવે છે, તેઓ અસર કરી શકતા નથી. જૈન આગમ એ ત્રિવિધ રાગને દૂર કરવા માટે સખત બલામણુ કરે છે. અને ચારિત્રરૂપી રત્નમાં તેને એક ડાઘ સમાન ગણે છે. સાંપ્રતકાળે આ ત્રિવિધ રાગ બલવત્તર થઈ પડ્યો છે. તેથી મુનિના શુદ્ધ ચારિત્ર જીવનને અશુદ્ધ કરનારો એ ત્રિવિધ રાગ પ્રત્યેક મુનિએ ત્યજવો જોઈએ. જો એ અનિષ્ટ રાગનો ત્યાગ કરવામાં ન આવે

૨૮૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

તો તે મુનિ પોતાના સ્વાર્પણ અને કર્તવ્યરૂપ ઉત્તત જીવનને મેળવી શકશે નહીં, એ નિઃસંદેહ છે. મુનિના જીવનનું મહાત્મ્ય પણ એ રાગના અભાવથી જ જણાય છે. જૈન મહાત્માઓએ મુનિનું ઉત્તત જીવન મનનમાં જ સ્થાપ્યું છે અને તેથી મનનશીલ મુનિના શબ્દાર્થની ઘટના કરી છે. મન અથવા બુદ્ધિનો સ્વભાવ મનન કરવાનો છે. ચાંચલ્ય એ જ તેની પ્રકૃતિ છે, છતાં તેને સ્થિર કરવામાં જ ઊત્તતિ છે, અને પરંપરાએ તેથી જ મોક્ષ છે, એમ એ મહાત્માઓના વચનનું તાત્પર્ય છે. તત્ત્વજ્ઞો કહે છે કે, “ પ્રકૃતિને અન્યથા કરી શકાતી નથી, વિશ્વકર્મ અથવા વસ્તુગતિને કોઈ બદલી શકતું નથી, માત્ર તેને પ્રાકૃતિક પદાર્થ અને વિચારનો અન્ય અન્ય પ્રકારે વિનિયોગ કરી શકાય છે. યોગ્ય વિનિયોગથી વિષ પણ અમૃત થઈ જાય છે અને કુશળ આચાર્ય કે શુરૂની ઊપયોગિતા પણ તેના વિનિયોગના ચાતુર્યમાં જ સમાપ્ત થાય છે ” વળી જૈન આગમમાં કેટલેક સ્થળે એમ પણ કહ્યું છે કે, દષ્ટિરાગ મિથ્યાત્વજન્ય છે. રાગ તો કોઈની સાથે કરવો નહીં, પણ મોહનીય કર્મના ઉદયથી રાગ કર્યા વિના રહેવાય નહીં, તો પછી કોઈ યોગ્ય સ્થાને રાગ કરવો. ” મહાત્મા હેમચંદ્રાચાર્ય તેને માટે એમ લખે છે કે, ત્રણ પ્રકારના રાગમાં કામરાગ અને સ્નેહરાગ અલ્પ પ્રયાસથી નિવારી શકાય છે, પરંતુ પાપી દષ્ટિરાગ તો સજ્જન મનુષ્યોને પણ છોડવો મુશ્કેલ છે. એ દષ્ટિરાગ કે જે મિથ્યાત્વજન્ય મોહનીય કર્મના ઉદયથી થતા અસ્વભાવિક પ્રેમરૂપ છે, તો ઉચ્છેદ શુદ્ધ ચારિત્ર ધારી મુનિ જ કરી શકે છે.

અધ્યાત્મ વિદ્યાના વિદ્વાનો લખે છે કે, “ કોઈ એક વિચાર કે સ્થિતિમાં ક્ષણવારે ટકવું નહીં એવો મનનો સ્વભાવ છે; તેમાં ધીમે ધીમે ધર્મભાવનાનો ટકાવ રાખતાં મનને શીખવવું, સ્વાર્પણ અને કર્તવ્યને સમષ્ટિ ભાવનામાં જ તેનું ચાંચલ્ય નિરંતર ચંચળતાથી રમે એમ તેને ટેવ પાડવી, એટલે નિઃસાર અને ક્ષણિક તથા હેતુ શૂન્ય ચંચળતાથી રહિત થઈ, મન અતિ ભવ્ય પરાક્રમ અને ઉત્તતિના પ્રેમ માર્ગમાં વિલાસી બનતાં, વૃક્ષ, પશુ, મૃગાદિના જીવન કરતાં તેવા મનયુક્ત મુનિનું જીવન ખરૂં ઉત્તત જીવન થઈ રહે છે. અને પરિણામે સ્થાનારોહણના ક્રમથી મોક્ષનું અનુભવી બને છે.

જૈન મુનિનું જીવન દિવ્ય અને સર્વોત્કૃષ્ટ મનાય છે, તેના અનેક કારણો છે. તે મહાત્મા કેવળ સ્વ આત્માના ઉદ્ધારક નથી, પરંતુ તે પ્રજાના સામાજિક, વ્યવહારિક અને નૈતિક આચારોના પણ ઉદ્ધારક છે. શિક્ષણ, ઉપદેશ, લેખન, વાચન આદિ પ્રકારો જે સર્વ પ્રકારની આત્મિક ઉત્તતિના સાધનો ગણાય છે, તે મુનિ જીવનના પોષક છે. તે મહાત્માના જીવનનો સમારંભ અનુભવથી થાય છે. પદાર્થ સ્વરૂપ અને વિશ્વસ્વરૂપ નો વિચાર કરતાં જે વાત સિદ્ધ થાય, જીવિતનો જે હેતુ તે સમજાય, તે પ્રમાણે રચાએલા નીતિના ધોરણને ઉત્તમ મુનિ સારી રીતે સમજી

મુનિ માહાત્મ્ય.

૨૮૧

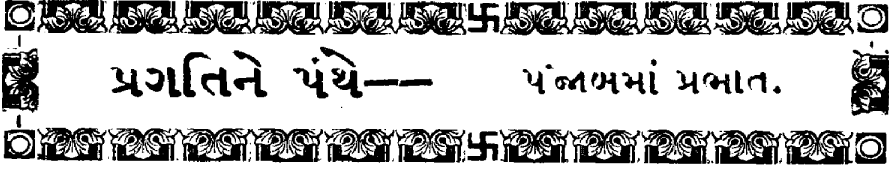
શકે છે, અને તે ઉપરથી પોતાના કર્તવ્યની રેખા બાંધી શકે છે. સત્ય, પ્રેમ, નિર્મલતા, સદ્બોધ, અને શાંતિ-એ મુનિત્વના મહાગુણો છે. એ ગુણોમાં જ ચારિત્રની ચરિતાર્થતા થાય છે, જેથી મુનિનું મુનિત્વ છે તે કોઈ ઉચ્ચતમ ભાવના રૂપે જ રહેલ છે. પ્રાચીન મુનિઓમાં તે ભાવનાનો જે જે શુદ્ધમાંશુદ્ધ આવિર્ભાવ થયો છે, તે તે શુદ્ધ આવિર્ભાવ આ વિશ્વમાં પોતાના નામ અમરપણાના પૂજ્ય-આસને મુકી ગયાં છે. તે શુદ્ધ ભાવના વિચારને અનુકૂલ સત્ય પ્રેમાદિ આચારવાળાનો ચારિત્ર વ્યવહાર કેવો થાય છે, અને તેની ભવ્ય ભાવનાથી પ્રજ્વલિત હૃદયો કેવાં હીપે છે અને હીપાવે છે, એ ઇતિહાસના અવલોકનારને અબ્બણ્યું નથી. જૈન ધર્મના મહાન સંસ્થાપક મહાત્માઓ આ સંસારની શૃંગલાને તોડી મુનિત્વના સૂક્ષ્મ સ્વરૂપમાં રમવામાંથી જ અમરત્વના અમૃતથી પ્રેમમત્ત થઈ પ્રવર્ત્યા છે. જૈનોના એ મહાત્માઓના સ્વાર્પણમય ચરિત પણુ એ અતુલ ઉચ્ચ ભાવનાનું ફલ છે. અહા ! સાંપ્રતકાલે કેટલેક સ્થળે એ શુદ્ધ ભાવનાઓના સમયનો ભાંગ થવા બેઠો છે; જે સાવધાની રાખવામાં નહીં આવે તો એ મુનિત્વનું ઉજ્જવળ સ્વરૂપ તદ્દન મલિન થઈ જશે, ચારિત્રનો ચળકાટ તદ્દન ઝાંખો થઈ જશે; એટલું જ નહીં પણ એ ભાંગ સાથે જ આપણા જૈનત્વનો, આપણી સંઘ મર્યાદાનો, આપણા પ્રેમનો, આપણા ધર્મનો અને આપણાં ખરાં સ્વરૂપનો પણ ધ્વંસ થઈ જશે. એવું જે જે સ્થળે જણાય ત્યાં ત્યાં તેથી જૈન મુતિને ઉચ્ચ સુધારણાએ લાવવાની પૂરેપૂરી જરૂર છે. આ સમય ચોથા આરાનો નથી પણ પાંચમા આરાનો છે. આ કનિષ્ઠ યુગમાં મુનિત્વના રક્ષણને માટે ઘણી સાવધાની રાખવાની છે. આ યુગમાં કળઓ, કંકાસ તીવ્ર સ્વરૂપમાં પહોંચતા વાર લાગતી નથી. જે આપણે જોઈએ છીએ. તે વળતે જીવન કલહમય બની જાય છે. પોતાનું ચારિત્ર ઉત્તમ ઠરાવવાને બીજાના ચારિત્ર ઉપર શાહી ફેંકવાની તત્પરતા ક્ષણમાં ઉત્પન્ન થાય છે, તેથી શુદ્ધ મુનિત્વને કલંકિત કરવાના અનેક પ્રસંગો આ સમયે ઉભા થાય છે. પાંચમા આરાનો અમલ પૂરેપૂરો ચાલે છે. કોઈ સ્થળે તે બીજરૂપ છે, તો કોઈ સ્થળે વૃક્ષ રૂપ છે. મુનિત્વની મહત્તા યથાર્થ જાળવવી એ અત્યારે મુશ્કેલી બરેલું છે. કેટલી વારતો કલહની તીવ્ર ઝટાપટીમાં મુનિત્વ તદ્દલીન થઈ બેસી ગયું છે, એમ દેખાય છે. કેટલાએક ચારિત્રના શુદ્ધ સ્વરૂપને બુલી જઈ તેના ધારણ કરનારાઓ અભિમાનના ઘોડા ઉપર બેસી જૈન ધર્મની મર્યાદાને ઓલંગવા તત્પર બનેલા દેખાય છે. કેટલાક ચારિત્રધારી પોતાનું શ્રેષ્ઠત્વ-સામર્થ્ય વધારવાને પ્રબળ પ્રયત્ન કરે છે, આવી પ્રવૃત્તિમાં મુનિત્વનું માહાત્મ્ય શી રીતે રહી શકશે ? જો કે કેટલાક મહાત્માઓ તેથી વિમુખ હોઈ ચારિત્ર ધર્મ પાળવામાં જ પણ ઉત્સૂક છે એવા પણ છે. આ ક્ષણે પ્રાચીન મુનિત્વની પરિસ્થિતિનો વિચાર કરવાની આવશ્યકતા છે. પ્રાચીન મુનિત્વ એવા મનોબળ વાળું હતું કે જેની ઉપર કાળની અસર પણ થતી ન હતી.

૨૮૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

તેવા મુનિત્વને ધારણ કરનારાઓના હૃદયમાં ઉચ્ચ ભાવનાઓ સ્ફુર્તિ કરતી હતી. એ ભાવનાઓમાં પરસ્પર સહાય કરવાની તીવ્ર પ્રવૃત્તિ રહેતી હતી; સહાય કરવામાં જ તેઓ ચારિત્રની ઉપયોગિતા માનતા હતા; અને તેથી સહાય કરવાની દિશામાં અવ્યાહત પ્રયત્ન કરતા હતા; તેને લઈને સંઘ તરફ તેમનો અસાધારણ પૂજ્ય ભાવ હતો. સંઘની ઉન્નતિમાં ધર્મ અને પ્રજાની ઉન્નતિ રહેલી છે, એવો તેમનો દૃઢ સિદ્ધાંત હતો. એક મહાત્માએ તો એટલે સુધી લખ્યું છે કે, “ સંઘ એ જૈન ધર્મનો પ્રાણ છે, ચારિત્ર ધર્મનું જીવન છે અને સર્વ શુભ કરણીનો ઉત્પાદક છે. ” આ મહાત્માનું કથન અક્ષરશઃ સત્ય છે. પ્રાચીન મુનિઓ એ જ સૂત્રને હૃદયમાં રાખતા અને સંઘનો પ્રભાવ વધારવાને પ્રતિદિન પ્રયત્ન કરતા હતા. તેઓને પોતાના મનોબળ ઉપર બહુ શ્રદ્ધા હતી, તેથી તેઓ માનતા કે, સ્વીકારી લીધેલા કાર્યમાં પ્રત્યક્ષ અંતરાયો આવવાથી જેટલો ગોટાળો થાય છે, તેના કરતાં અધિક ગોટાળો તો હૃદયબળની નિર્બલતાને લીધે થાય છે; આથી પ્રચંડ અંતરાયો આવવા છતાં પણ તેમનું ધૈર્ય ઢીલું પડતું ન હતું. તેઓ ખરેખરા ધૈર્ય સિંહો કહેવાતા હતા. એ ધૈર્ય બળથી તેઓ જૈનદર્શનના ઉદ્યોતમાં વિજયી થતા હતા. આવા ધૈર્ય શુભની સાથે તેમનામાં હૃદયનું અનુપમ પાવિત્ર્ય હતું. અંતઃકરણમાં પ્રાણની પ્રતિષ્ઠા પાવિત્ર્યથી થાય છે, એમ તેઓ માનતા હતા. પવિત્રતા એ જોરવાળા અંતઃકરણનો મજબુત પાયો છે, એવો તેમનો મુખ્ય સિદ્ધાંત હતો. એક સમર્થ વિદ્વાન લખે છે કે, “ પવિત્રતા શિવાય અંતઃકરણ જોરાવર થઈ શકતું નથી.

મોટા સાહસિક કાર્યો પૂરા કરવાને પવિત્રતાની આવશ્યકતા છે. ” પૂર્વકાલે અનેક મહાત્માઓની એવી પવિત્રતાથી મુનિત્વ પ્રકાશમાન રહેતું અને તેથીજ આર્યાવર્ત ઉપર જૈન મુનિત્વે મહાન વિજય મેળવ્યો હતો. સાંપ્રતકાલે પણ મુનિ રાજો અને તેમની તેવી પવિત્રતાથી જ ધર્મનો ઉદ્ધાર થશે. તે સાથે સર્વ મુનિઓના અંતઃકરણમાં શુદ્ધ અને ઉજ્જવળ એવી ગુરૂબંધુઓના પ્રેમની ગંગા વહેવી જોઈએ. નિઃસ્વાર્થ અને નિરપેક્ષ બુદ્ધિથી તેમના ચિત્ત અત્યંત તેજોમય બનવા જોઈએ, ત્યારેજ જૈન ધર્મ અને પ્રજાની ઉન્નતિ સિદ્ધ થશે. આ વિશ્વ ઉપર શ્રીવીરધર્મનો વિજયધ્વજ ફરકશે અને સર્વત્ર પ્રસરેલા અંધકારનો પ્રદેશ પ્રકાશમાં આવશે. શ્રી શાસન પતિદેવતા સર્વ જૈન પ્રજાને એ સુવર્ણનો સમય સત્વર બતાવે.

“ મહુવાકર ”

આજથી ૪૦ વર્ષ પહેલાની વાત છે ! પંજાબમાં અનેક ગગનચુમ્બી ભવ્ય મંદિરો આચાર્ય શ્રી વિજયનાંદસૂરિના ઉપદેશના ફળ સ્વરૂપ શોભી રહ્યાં હતાં-એક દિવસ એક આર્યસમાજી ભાઈ આચાર્ય શ્રી પાસે આવ્યો તે પૂછ્યું મહારાજ મંદિરો તો આપને પચાસોં બનવાયે અબ સરસ્વતી મંદિર કય બનેગા ? આચાર્યશ્રીએ જવાબ આપ્યો મહા-નુભાવ અબ ઇસી કામ કે કિયે આ રહા હું. આચાર્યશ્રીની આ અંતિમ ભાવના હતી પણ તે બર આપે તે પહેલાં તો તેઓશ્રી સ્વર્ગે સીધાવી ગયા-જેન સમાજનો અબ્યુદય હજી દૂર હતો.

આચાર્યશ્રીની પછી તેઓશ્રીના પ્રશિષ્યરત્ન આચાર્ય શ્રી વિજયવલ્લભસૂરિએ કાર્ય-ક્ષેત્ર હાથ ધર્યું. સ્વર્ગીય આચાર્યશ્રીની વિશિષ્ટ ગુણ સંપત્તિ, કાર્યદિશા તથા ઉદાત્ત ભાવ-નાઓ આચાર્યશ્રીને મળ્યાં હતાં-આચાર્યશ્રીએ પણ સમાજના ઉત્થાનને માટે, ધર્મ અને સાહિત્યના પ્રચાર માટે, દેશ, કાળને અનુરૂપ અનેકવિધ પ્રવૃત્તિઓ શરૂ કરી અને સમાજ-માં અજ્ઞાનરૂપી અંધકારનો નાશ કરી જ્ઞાનરૂપી પ્રકાશ ફેલાવવા જગ્યાએ જગ્યાએ વિદ્યામંદિરો ઉભાં કરવા સતત ઉપદેશ ચાલુ રાખ્યો. મુંબઈમાં શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલયની સ્થાપના પછી આચાર્યશ્રી વિહાર કરતાં કરતાં ઘણાં વર્ષે પંજાબ સં. ૧૯૭૮ માં પધાર્યા. પંજાબનો શ્રી સંઘ તેઓશ્રીના વચનામૃત માટે તલસી રહ્યો હતો.

પંજાબમાં પગ મૂકતાં જ સ્વર્ગીય ગુરૂમહારાજની સરસ્વતી મંદિર બનાવવાની અંતિમ ભાવના ફલીભૂત કરવા આચાર્યશ્રીએ ઘોષણા કરી. પંજાબ શ્રી સંઘને પોતાની છત્તા જાહેર કરી. જ્યાં સુધી એક લાખ રૂપિયાના ફંડથી જૈન ગુરૂકુળ સ્થાપન ન થાય ત્યાંસુધી મીઠાઈ ગળપણનો ત્યાગ કરવા કડીન પ્રતિજ્ઞા લીધી અને પંજાબ શ્રી સંઘ પાસે પોતાની છત્તારૂપ ઝોળી ધરી દીધી. પંજાબના ગુરૂમકત શ્રી સંઘે આચાર્યશ્રીની છત્તાની ઝોળીમાં રૂપિયાને નોટો કડાને બંગડીઓ, વીંટીને વાળીઓ સાંકળીને ચેંધતોતો જાણે વરસાદ વરસ્યો તે ૨૮૦૦૦) ની રકમ જોત જોતામાં થઈ ગઈ. હુશિઆરપૂરનું એ દૃશ્ય અદ્વિતીય હતું.

આચાર્ય શ્રી પંજાબમાં વિહાર કરતા કરતા ગુજરાતવાળા ૧૯૮૧ માં પધાર્યા. ત્યાં ગુરૂકુળ માટે ઉપદેશ ધારા શરૂ રાખી, ગુજરાતવાળા શ્રી સંઘે રૂ. ૪૦૦૦૦) રોકડાને ૧૦૦૦૦) ની જમીન આપવા વચન આપ્યું-મુંબઈથી પં. શ્રી લક્ષ્મિવિજયજીની પ્રેરણાથી એક દાનવીર શેડની ગુપ્ત સહાય ૩૨૦૦૦) ની આવી પહોંચી. આચાર્યશ્રીની પ્રતિજ્ઞા પૂરી થઈને સં. ૧૯૮૧ ના મહા શુદ્ધિ ૬ ને શુક્રવારે તા. ૩૦-૧-૨૫ ના દિવસે ગુરૂકુળની સ્થાપના થઈ.

૨૮૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

પૈસા મળ્યા પશુ પૈસા માત્રથી કંઈ સંસ્થાઓ ચાલી શકે છે? સંસ્થાને આજીવન અપનાવી નિઃસ્વાર્થ ભાવે એક નિષ્ઠાથી સેવા આપનાર અનુભવી અને પ્રતિષ્ઠિત કાર્યકર્તાની સૌથી પહેલી જરૂર હોય છે. એક વર્ષ તો કાર્યકર્તાની જોજમાં મર્યાદા જોઈને સમાજમાં કાર્યકર્તાઓ નથી મળતા, તેમાં પંજાબ જેવા જોડેની જૂના વસ્તી ધરાવનારા દેશમાંથી કાર્યકર્તા મળવા મુશ્કેલ હતા-છેવટે આચાર્યશ્રીની દીર્ઘદ્રષ્ટિએ એક સુયોગ્ય વ્યક્તિ શોધી કાઢી અને તે આજના ગુરુકુળના માનદ અધિક્ષતા બાપુ કીર્તિપ્રસાદ જોન B. A. L. L. B. તેઓશ્રીએ અસહકાર યુગમાં પોતાની ધીકતી વડીલાત છોડી દીધી હતી. ધર્મપ્રેમી તથા સમાજહિતૈષી હતા. હસ્તિનાપુરનું કામ ધણી વર્ષ સંભાળ્યું હતું અને વયોવૃદ્ધ તથા અનુભવી હતા જ તેમને પંજાબ શ્રી સંઘે પ્રાર્થના કરી અને તેઓશ્રીએ નિઃસ્વાર્થ ભાવે ગુરુકુળનું સંચાલન હાથ ધર્યું-આજે ચાર વર્ષથી યુવાનને શરમાવે એવા જોશથી ગુરુકુળના વિકાસ અને ઉન્નતિ માટે રાતદિન પ્રયત્ન સેવી રહ્યા છે.

આ રીતે ગુરુકુળનું વ્યવસ્થિત કાર્ય ૧૯૮૨ ના મહા શુદ્ધિ પ થી શરૂ થયું આજે ચાર વર્ષ પૂરા કરી ગુરુકુળ પાંચમા વર્ષમાં પ્રવેશ કરે છે.

પંજાબમાં ગુજરાંવાળાના હવા પાણી ઉત્તમ ગણાય છે. મહારાજ રણજીતસિંહ તથા સરદાર હરિસિંહ વગેરેની જન્મભૂમિ છે. સ્વર્ગીય આચાર્યશ્રીનું સ્થાન. સમાધિ સ્થાન હોઇને એક તીર્થધામ બની રહેલ છે. તેમજ આખાએ પંજાબમાં અહીં જોન આખાદિ વધારે પ્રમાણમાં હોવાથી ગુજરાંવાળા ગુરુકુળ માટે પસંદ કરવામાં આવ્યું છે.

હમણાં તો શહેરથી એક માઇલ દૂર સ્ટેશન પાસેની કોઠીમાં બાંહે રહેવાનું રાખ્યું છે. ગુરુકુળ મકાન માટે શહેરથી બે માઇલ ગોશાળા પાસે ૬૪ વીધા જમીન માટે વાતચીત ચાલે છે.

ગુરુકુળનું કાર્ય સર્વ સાધારણ સભા, પ્રબંધક સભા, કાર્યકારણી સમિતિ તથા શિક્ષા સમિતિની વ્યવસ્થા નીચે બંધારણ પૂર્વક ચાલે છે. પંજાબશ્રી સંઘના આંતર્યવસ્થા. પ્રત્યેક ગામના પ્રતિનિધિ આર્થિક સહાયક પ્રતિનિધિ, ગુરુકુળના હિંદુ-ભરના હિતચિંતકોમાંથી પ્રતિનિધિ તથા વિદ્યાર્થીના માતા-પિતા વ સંરક્ષકોમાંથી પ્રતિનિધિની સર્વ સાધારણ સભા બનેલ છે, સર્વ સાધારણ સભામાંથી ૨૪ સભ્યો નિયુક્ત કરવામાં આવેલ છે, જેની પ્રબંધક સમિતિ બનેલ છે અને પ્રબંધક સમિતિમાંથી સભ્યોની કાર્યકારણી સમિતિ બનેલ છે જે ગુરુકુળની તમામ વ્યવસ્થા કરે છે. શિક્ષણ શાસ્ત્રી તથા વિદ્વાનોની શિક્ષા સમિતિ ૮ સભ્યોની બનેલી છે. જે શિક્ષા સંબંધી કાર્ય સંભાળે છે, ગુરુકુળના ૭ ટ્રસ્ટીઓ નીમેલા છે. એક પ્રમુખ અને એક સેક્રેટરી ગુરુકુળ પર બંધી દેખરેખ રાખે છે. આ રીતે ગુરુકુળનું કામ બંધારણ પૂર્વક વ્યવસ્થિત ચાલી રહ્યું છે.

માત્ર ૧૮ વિદ્યાર્થીથી ગુરુકુળની શરૂઆત કરવામાં આવી હતી. આજે ગુરુકુળમાં ૭૫ વિદ્યાર્થીઓ છે. ધીમે ધીમે ગુરુકુળનું નામ પંજાબ બહાર બંગાળ-યુ. પી. મેવાડ મારવાડ માલવા ગુજરાત કન્નડ, કાઠીઆવાડ તથા દક્ષિણ મહારાષ્ટ્ર-સુધી પહોંચી ગયું છે અને દરેક પ્રાંતના વિદ્યાર્થીઓ આવવા

પ્રગતિને પંથે.

૨૮૫

લાગ્યા છે ગુરુકુળમાં એક વિશેષતા એ પણ છે કે કોઈપણ પ્રાંતના મેતાબર મૂર્તિપૂજક, સ્થાનકવાસી કે દિગમ્બર કોષ્ઠપણ શ્રીરકાના વિદ્યાર્થીને ગુરુકુળમાં સ્થાન મળે છે અને એટલું જ નહિ પણ અન્ય બાહ્ય-ક્ષત્રીય વગેરે જાતિના બાળકોને પણ લેવાની ઉદાર દષ્ટિ રાખેલી છે. ચાલુ સાલમાં પણ દરેક પ્રાંતના અને દરેક શ્રીરકાના તેમજ બાહ્ય ક્ષત્રીય જાતિના પણ વિદ્યાર્થીઓ છે એટલું જ નહિ દૂર દૂરના પ્રાંતોમાંથી અરજીઓ આતી જાય છે.

પ્રત્યેક વિદ્યાર્થીને એક સંપૂર્ણ ભોજન, શુદ્ધ પવિત્ર ખાદ્યનાં વસ્ત્ર-પુસ્તકો, સ્ટેશનરી, ખીસ્તર આદિ સામાન ગુરુકુળનીતરફથી પૂરા પાડવામાં આવે છે. સુવાને વ્યવસ્થા. માટે લાકડાનો પટ્ટો, કપડા વગેરે રાખવા કમાટ, ગ્લાસ, ખીસ્તરમાં શેત-રંછ, ગાદલું, રમણ સાદર એ.શીકું બેઈ (કામળ) પૂજની બોડ, ટોપી, કુરતા-ધોતી મરમકાટ, નેકર લંગોટ બંડી ટુવાલ રમાલ વર્દી (સ્કાઉટનો ટ્રેસ) જૂતા બોડી વગેરે વિદ્યાર્થીઓને મફત દેવામાં આવે છે. પ્રત્યેક વિદ્યાર્થીઓને મફત દેવામાં આવે છે. પ્રત્યેક વિદ્યાર્થીને ૩૦ તોલા દુધ આપવામાં આવે છે. તથા બપોરે જલપાનમાં ફળઆદિ દેવામાં આવે છે. ભોજન ઋતુ પ્રમાણે બદલાવવામાં આવે છે. શુદ્ધપતિ અને ઉપશુદ્ધપતિની રાતદિનની સંભાળને નીરીક્ષણ નીચે વિદ્યાર્થીઓને રાખવામાં આવે છે.

વિદ્યાર્થીઓની શારીરિક શક્તિ વધારવા માટે તેમજ આરોગ્યતાને માટે ખાસ સા-
ધાની રાખવામાં આવે છે. પ્રતિદિન વિદ્યાર્થીઓને વિવિધ પ્રકારની આરોગ્યતા કસરત, ડ્રીલ, દંડ, બેકક, આસન, કુસ્તી તથા કુટમોલ, પોલીમોલ, વ્યાયામ. કમરુડી, સ્કાઉટીંગ, લાઈ આદિ કરાવવામાં આવે છે.

બિમારીના ઇલાજ માટે ગુરુકુળમાં એક ઔષધાલય રાખવામાં આવ્યું છે. જેમાં દેશી વિભાગની બન્ને પ્રકારની દવાઓ રહે છે. એક વૈદ્ય ખાસ એ કામ માટે ગુરુકુળમાં રહે છે અને દેશી દવાઓ ગુરુકુળમાં જ બનાવવામાં આવે છે. એક પ્રતિષ્ઠિત ડોક્ટર પણ રોક્યા છે જે અઠવાડિયામાં એક વખત આવે છે અને જરૂર પડે ત્યારે તેઓને બિમાર માટે બોલાવી શકાય તેવા પ્રખંધ છે.

દર છ મહિને પ્રત્યેક વિદ્યાર્થીની આંખ-કાન-નાક સ્વાસ્થ્ય વજન ઉંચાઈ વગેરેની ડોક્ટરી તપાસ થાય છે, જેનો રીપોર્ટ વિદ્યાર્થીના માતાપિતાને મોકલવામાં આવે છે.

ન્યારથી ગુરુકુળની શરૂઆત થઈ ત્યારથી ગુરુકુળ પદ્ધતિ પ્રમાણે રાષ્ટ્રીય શિક્ષણને અનુ-કુળ અને જોઈન ધર્મના શિક્ષણ સાથેનું સ્વતંત્ર શિક્ષણ આપવાની યોજના વિનય મંદિર. કરવામાં આવી હતી. રાષ્ટ્રભાષા હિંદીદ્વારા શિક્ષણ આપવું એ પણ એટલું જ નિશ્ચિત હતું. એ પ્રમાણે ગુરુકુળમાં ગુજરાતી હિંદી કે ઉર્દૂ તથા ધોરણ પૂરા કરી આવનારને દાખલ કરવામાં આવ્યા અને ૧ વર્ષ હિંદી આદીની તૈયારી માટે પ્રવેશિકા વર્ગમાં રાખી ગુરુકુળના પ્રથમ વર્ષમાં લેવામાં આવ્યા. આજે ગુરુ-કુળમાં અંગ્રેજી ચાર ધોરણ થઈ ગયા છે. ચાલુ વર્ષની ત્રિપિક પરીક્ષા પછી પાંચ ધોરણ થશે અને બે વર્ષમાં હાઇસ્કૂલના ૭ ધોરણો પૂરા થશે. વિનય મંદિરમાં હિંદી ગણિત, ધર્મ મ. જ. અંગ્રેજી, ઉર્દૂ-સામાન્ય જ્ઞાન તથા સંસ્કૃત વિગેરે વિષયો રાખવામાં આવ્યા

૨૮૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

છે. તમામ વિષયો નવીન પદ્ધતિએ શીખવવાં પ્રયત્નો થઈ રહ્યા છે. પાંચમાં ધોરણથી વ્યાપકતા લાંબનમાં જવા વાલા વિદ્યાર્થીઓ માટે ક્રમશઃક્રમ કલામની યોજના કરવા ધારણા છે.

જૈન તત્ત્વજ્ઞાન, ન્યાય તથા સંસ્કૃત, પ્રાકૃત ભાષાને ઉચ્ચ અભ્યાસ કરાવવા તથા જૈન સમાજ સેવકો તેમજ કાર્યકર્તાઓ ઉપજા કરવાની ભાવનાથી સાહિત્ય મંદિર. ૧૯૨૬ માં સાહિત્ય મંદિરનો એક ખાસ વર્ગ યોજવામાં આવ્યો. તેમાં આજે ૭ વિદ્યાર્થી અભ્યાસ કરી રહ્યા છે. આ તેમનું ૧૯૬૦ વર્ષ ચાલે છે. તેઓએ શ્રી જૈન એન્જયુક્શન બોર્ડની પ્રાકૃતનો પ્રથમ પરીક્ષા પ્રમાણનવતરવલોકા કંકાર તથા તત્ત્વાર્થસૂત્રની પરીક્ષા અને છ કર્મત્રયની પરીક્ષા આપી છે અને સારાં ધનામે લીધા છે. કલકત્તા યુનીવર્સિટીની ન્યાયની પ્રથમા પરીક્ષા આપી છે અને બીજીની તૈયારી કરી રહ્યા છે, આ ઉપરાંત આ વર્ષ ગુરુકુળની છેવટની પરીક્ષા તેઓ આપશે. તેઓ સંસ્કૃત, પ્રાકૃત, ન્યાય, કર્મત્રય તત્ત્વજ્ઞાન તેમજ હિંદી ભાષા અને અંગ્રેજીનો અભ્યાસ કરી રહ્યા છે. આમાંથી સમાજને યોગ્ય કાર્ય કર્તા મળવાની આશા રહે છે.

આધુનિક શિક્ષા પ્રણાલીમાં ઉદ્યોગને નામ માત્ર પણુ સ્થાન નથી. માત્ર માનસિક શ્રમ અને પુરસ્ક્રીયા જ્ઞાન સિવાય હાથ પગ કે શરીર ચલાવવા અને તે ઉદ્યોગ. દ્વારા જરૂરી ઉદ્યોગ શીખવાને તેમાં અવકાશ જ નથી. જીવનને સ્વતંત્ર સ્વાવલંબન તથા વ્યવહારુ બનાવવા ઔદ્યોગિક શિક્ષણ એક માત્ર સાધન છે. પ્રત્યેક સંસ્થામાં ઉપયોગી ઉદ્યોગના શિક્ષણની વ્યવસ્થિત વ્યવસ્થા હોવી અત્યંત જરૂરી છે. આ બેકારીના જમાનામાં ઉદ્યોગના શિક્ષણને સારું ઉત્તેજન મળવું જોઈએ.

ગુરુકુળમાં તકલી અને ચરખા નિયમપૂર્વક અડધો કલાક કાંતવામાં આવે છે. ઉદ્યોગમાં ખૂદ-ખાંડ-ડીંગ, સીલાઈ, સાણુ બનાવવાનું કામ તથા પ્રાથમિક રૂપે ખેતીનું કામ ચાલે છે. લલિત કળામાં સંગીતનું શાસ્ત્રીય દ્રષ્ટિએ શિક્ષણ અપાય છે. ઉદ્યોગને માટે તેમજ વ્યવસ્થિત રીતે ઉદ્યોગ ચલાવવાની યોજના થઈ રહી છે. મકાનના અભાવે પ્રેસ આદિની યોજના અમલમાં આવી શકી નથી પણુ ઉદ્યોગી ને વ્યવસ્થિત કરવાની વ્યવહારુ યોજના વિચારાઈ રહી છે.

ગુરુકુળને અંગે એક સુંદર જ્ઞાનમંદિરની યોજના કરવામાં આવી છે; જેમાં હિંદી ગુજરાતી, ઉર્દુ, અંગ્રેજી, સંસ્કૃત, પ્રાકૃત ભાષાના અનેક વિષયોના અગણીત ગ્રંથો છે. એક બાળ વિભાગ પણુ અત્રગ રાખવામાં આવ્યો છે. જેનો લાભ વિનય મંદિરના વિદ્યાર્થીઓ લે છે. વાંચનાત્રયમાં હિંદી ગુજરાતી, ઉર્દુ, અંગ્રેજી વગેરે મૂળીને ઉપયોગી દૈનિક, પાક્ષિક, માસિક, ત્રિમાસિક ૩૦ આવે છે; જે વિદ્યાર્થી અને કાર્યકર્તાને માનસિક ખોરાક પુરો પાડે છે અને દેશની પરિસ્થિતિથી વાકેફ રાખે છે.

ધાર્મિક શિક્ષણને તે બીજા વિષયોની સાથે સ્થાન આપ્યું છે. પ્રાતઃ ૪:૩૦ વાગે અને સાંજે ૬:૩૦ વાગે બલવતી સમૂહ પ્રાર્થના તથા ઉપયોગી પ્રવચન આદિ ધાર્મિક ભાવ. થાય છે. હમેશાં દર્શન, પૂજન નિયમિત કરવાનો નિયમ છે. અને ચતુર્દશીએ વિદ્યાર્થીઓ યથાશક્તિ વ્રત ઉપવાસ આયર્ષિક એકાસણ

પ્રગતિને પંથે.

૨૮૭

આદિ કરે છે. એક આયંજિલ નિરંતર હમેશાં વારાસર વિદ્યાર્થી કરે છે. મહિનામાં પાંચ દિવસ સામાયિક પ્રતિક્રમણ કરવાનો નિયમ છે. આ ઉપરાંત સત્ય બોધવું, પોતાની ભુલ ક્ષુલ્લ કરવી, તેનું પ્રાયશ્ચિત કરવું, બિમારની સેવા કરવી, સાદાઈ કેળવવી વગેરે સંસ્કારો ધીમે ધીમે વિદ્યાર્થીઓના જીવનમાં દિતરતા બેવામાં આવે છે સમાજ અને દેશસેવાની ભાવના જગૃત થતી જાય છે.

એક વર્ષથી ' પ્રભાત ' નામનું હિંદી અંગ્રેજી ઉર્દુ વિભાગવાળું ત્રિમાસિક શરૂ કર્યું છે અને તેની વ્યવસ્થા વિદ્યાર્થીઓ કરે છે. પ્રભાતનું બીજું વર્ષ નિષય પ્રવૃત્તિઓ. પણ શરૂ થઈ ગયું છે. વિદ્વાનો તેમજ વિદ્યાર્થીઓના વિધવિધ લેખોથી તેને આકર્ષક બનાવવાના પ્રયાસો ચાલે છે.

ગુરૂકુળમાં એક વિદ્યાર્થી મંડળ વિદ્યાર્થી પ્રતિનિધિઓ દ્વારા ચાલે છે, જે વિદ્યાર્થીઓની અડચણો તથા જરૂરીઆતોનો વિચાર કરીને અધિષ્ઠાતાને કાને અવાજ પહોંચાડે છે તથા ગુરૂકુળની વ્યવસ્થામાં ગૃહપતિને સહાયતા આપે છે.

વકતૃત્વશક્તિ તથા લેખનશક્તિના વિકાસ માટે એક વકતૃત્વ સભા સ્થાપન કરવામાં આવી છે, જેમાં વિદ્યાર્થીઓ વિવિધ વિષયોપર વિવેચન કરે છે અને મહિનામાં બે વખત કાષ્ઠ ખાસ વિષયને બદલે સુંદર કથા, ભજન, ઉર્દુ કવિતા, મહા પુરૂષોનો સંદેશ, જરૂરી સમાચાર, કાષ્ઠ કાવ્ય, ચુંટીકાદેશ-પ્રહસન તથા સંવાદ આદિનો કાર્યક્રમ ગોઠવી જ્ઞાનવિતોદ કરે છે.

ગુરૂકુળની વ્યવસ્થા વિદ્યાર્થી સ્વયંસેવકો દ્વારા કરવામાં આવી છે. જ્ઞાનમંદિર, વાચનાલય, ઔષધાલય, અતિથિ સત્કાર, સ્ટેશનરી ખાતું, અભ્યાસના પુસ્તકોનું કાર્ય, વ્યાયામ વ્યવસ્થા, સ્કાઉટ-નાયક વગેરે કાર્ય વિદ્યાર્થીઓએ ઉપાડી લીધાં છે અને વ્યવસ્થિત ચાલે છે.

સ્વાશ્રયની દ્રષ્ટિએ કમરાઓની સફાઈ-વર્ગની સફાઈ તેમજ વ્યવસ્થા, મંદિરજીની પૂજા પીરસવાનું કાર્ય, ઘંટ વ્યવસ્થા, ઉત્સવ-યોજના બધું વિદ્યાર્થીઓ જ પોતાના હાથે કરે છે. અને નિયમાનુસાર તે ચાલ્યા કરે છે. રમ્મનો સદ્ઉપયોગ કરવાની દ્રષ્ટિએ મહા પુરૂષોની જ્યંતીઓ વિશેષરૂપે ઉજવવામાં આવે છે તથા તહેવારોનું મહત્વ સમજાવવા ઉત્સવો યોજવામાં આવ્યા છે.

પ્રવાસ એ શિક્ષણનું મહત્વનું અંગ છે. એ દ્રષ્ટિએ પ્રત્યેક વર્ષે વિદ્યાર્થીઓને જુદા જુદા પ્રદેશમાં યાત્રાર્થે લઈ જવામાં આવે છે. પહેલાં પાટણ, શંખેશ્વર, પ્રવાસ. મલ્લીનાથ, અમદાવાદ, તારંગા તથા આણં સહ જવામાં આવ્યા હતા. છેલ્લા વર્ષમાં મુંબઈ, પાલીતાણા, જુનાગઢ, વણથલી, ભાવનગર સહ જવામાં આવ્યા હતા.

ગુરૂકુળ ફંડમાં એક લાખનું સ્થાયી ફંડ છે તેમજ ૫૪૦૦૦) સ્થાયી નિર્વાહ ફંડમાં છે. જેનું વ્યાજ માત્ર વપરાય છે. સાધારણ ચાલુ ફંડમાં ૧૧૦૦૦) છે. આય-વ્યય. તેમજ બીલ્ડીંગ ફંડમાં ૧૬૦૦૦) છે. પ્રત્યેક વિદ્યાર્થી દીઠ માસિક બોજનના ૧૦) કપડાના ૨) અભ્યાસ પાછળ (સ્ટૂડન્ટ અર્થ) ૭૦) પુસ્તકો સ્ટેશનરી, ૧) ઉદ્યોગ પાછળ ૧૦૦, દવાના ૧૦, સરસામાન ૧૦, પ્રવાસના ૨), પોસ્ટ ૦) જે,

૨૮૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

દીવાળી ૦૮, તથા પરચુરણ ૦૮, મળી માસિક એક વિદ્યાર્થી દીઠ ૨૫) ખર્ચ આવે છે. ૧૯૨૯ માં સ્થાયી ફંડમાં ૧૦૦૦૦) ચાલુ સાધારણમાં ૭૪૦૦) ગ્યાનના ૮૮૦૦) ચાલુ નિર્વાહમાં ૫૦૦૦) ની આવક થઇ. હજુ જમીન લેવાની છે. મકાનો બનાવવાના છે. વિદ્યાર્થીઓ વધતા જાય છે. સમાજસંસ્થાને પ્રસંગે પ્રસંગે યાદ કરે.

આ ચાર વર્ષના બાળક ગુરુકુળનો પ્રગતિ અને પ્રવૃત્તિનો ટુંકો ઇતિહાસ—ચાર વર્ષમાં હજુ તો માત્ર શરીર બંધાયું છે. હજુ સુવ્યવસ્થા, સુચારુ સંચાલન વિકાસ અને ઉદ્દેશ્ય પૂર્તિના અનેક કાર્યો બાકી છે. દાનવીરો દાનનાં ઝરણાં વહેવરાવે તો આ સંસ્થા જૈન સમાજનું બુધ્ધ બની રહેશે.

બ્રહ્મચર્યના લાભો.

માતૃવત્ પરદારેષુ, પરદ્રવ્યેષુ લોષ્ટવત્ ॥

આત્મવત્ સર્વભૂતેષુ યઃ પશ્યતિ સ પશ્યતિ ॥

પરત્ની માતૃ પુત્ર્ય સમજે, પરદ્રવ્ય ધૂળના ઢેફાસમ સમજે, સર્વે પ્રાણી માત્રને આત્મા સમાન જ લેખે તેજ ખરો જ્ઞાની અને તેજ ખરો વિવેકી જાણે.

શીલં સર્વાંગ ભૂષણં—જે મનુષ્યમાં આ ભૂષણ નથી તે બલે ઉદાર હોય, ધનાઢ્ય હોય, અધિકારી હોય—પણ તે ભૂષણ રહિત છે. એમ નક્કી જાણવું માટે શીયળ ભૂષણ અંગીકાર કરો. શ્રીઓથી સર્વાંશે દૂર રહેવાય તે તો ઘણું જ ઉત્તમ છે છતાં ગૃહસ્થોને તે હદ સુધી પહોંચતાં જોડો વખત લાગે ત્યાંસુધી સ્વદારા સંતોષ અથવા એકજ પત્નીવ્રત તો અવશ્ય હોવું જોઈએ.

શ્રીમદ્ હેમચંદ્રાચાર્ય મહારાજે યોગશાસ્ત્રમાં ચતુર્થવ્રત અધિકારમાં શ્રીને સર્પણીની ઉપમા આપી છે, કેમકે ગામાન્તરે જતાં સર્પણી સામી આવી કે આડી ઉતરી હોય તો અપશુકન થાય છે, કાર્ય સફળ થવા બદલે વિઘ્નરૂપ થાય છે; તેવી જ રીતે મોક્ષ નગરે જતાં સામે જ ઉભેલી શ્રીરૂપી સર્પણી અપશુકનરૂપ છે મોક્ષમાર્ગે જતાં અટકાવનારી છે. સુદર્શન શેઠ જેવા મહાપુરુષોના અને સીતા જેવી મહા સતીઓના ચરિત્રો અહોનીશ સ્મરણમાં રાખો કે જેથી આલંબનો ઘણા જ ઉપયોગી થાય.

બ્રહ્મચર્યથી શારિરિક આરોગ્યતા સારી સચવાય છે, વળી આરોગ્યતાની ઘણી ચાવીઓ છે તેમાં પણ તેની મુખ્ય ચાવી બ્રહ્મચર્ય છે. સારી હવા, સાફ પાણી, સારો ખોરાક વિગેરેથી આપણે આરોગ્ય મેળવી શકીએ, પણ જોડો પૈસો

બ્રહ્મચર્યના લાભો.

૨૮૯

ક્રમાઈએ તેટલો ઉડાવીએ તો પાસે પુંછ શી રહેવાના છે ? માટે સ્ત્રી અને પુરૂષ બન્નેને આરોગ્યરૂપી ધન સાચવવાને સાડ જરીરીને બ્રહ્મચર્યની સંપૂર્ણ જરૂર છે.

બ્રહ્મચર્ય એટલે શું તે સવાલ થશે ? તો સ્ત્રી પુરૂષ એક બીજાને વિષયની ઇચ્છા એ સ્પર્શ ન કરવો એટલું જ નહીં, પણ એ બાબત વિચાર પણ નહીં લાવવો એ બાબતનું સ્વપ્નનું પણ ન હોવું જોઈએ.

ઘડપણમાં બુદ્ધિ મંદ થવાને બદલે તેજ થવી જોઈએ, આ દેહે મેળવેલો અનુભવ આપણને તથા બીજાને ઉપયોગી થઈ શકે એવી આપણી સ્થિતિ રહેવી જોઈએ. જેઓ બ્રહ્મચર્ય પાળે તેની તેવી અવશ્ય સ્થિતિ રહે છે. તેને મરણનો ભય નથી અને મરણ સમયે પણ ઇશ્વરને ભૂલતો નથી, તે ખોટાં વલખાં મારતો નથી અને ચાળા કરતો નથી. તે હસમુખે ચહેરે આ દેહને છોડી દેવને પોતાનો હિસાબ આપવા બંધ છે. આમાં શીલધારી જે પુરૂષ કે સ્ત્રી મરે તેઓએ જ ખરું આરોગ્ય જાળવ્યું અને જીવન જીવ્યું ગણાય. આપણે સાધારણ રીતે વિચાર કરતા નથી કે આ જગતમાં મોજ મજા, અદેખાઈ, મોટાઈ, આડંબર, શુસ્સો, અધિરાઈ ઊર વિગેરેનું મૂળ આપણે બ્રહ્મચર્યનો લાંગ કરીએ છીએ તેજ છે.

કેટલાક કહે છે કે આવું બ્રહ્મચર્ય પાળનારને કોણ જુએ છે ? આવું બ્રહ્મચર્ય બધા પાળે તો દુનીયાનું સત્યાનાશ વાળે, તો આ બન્ને સવાલનું મૂળ આપણી બીક અને કાયરતા છે. આપણે બ્રહ્મચર્ય પાળવા માગતા નથી, એટલે તેમાંથી નીકળી જવાનું બહાનું શોધીએ છીએ. બ્રહ્મચર્ય પાળનારા આ દુનીયામાં ઘણાએ પડ્યા છે, પણ તેને શોધતાં તુરત જ મળતાં હોય તો તેનું મુલ્ય પણ શું હોય ! હીરાને મેળવતાં પૃથ્વીના આંતરડામાં હજારો મજૂરોને ગોંધાઈ રહેવું પડે છે, અને ત્યારપછી પણ પર્વત જેટલી કાંકરીઓમાંથી એક મુઠી જેટલા હીરા માંડ માંડ હાથ આવે છે; ત્યારે બ્રહ્મચર્ય પાળનારા હીરાને શોધવાને સાડ કેટલો પ્રયત્ન કરવો જોઈએ ? હવે ઉપરના વિચારો જાળળી માણસો કેમ અમલમાં મૂકી શકે ? સરસમાં સરસ શું છે તે જોવું અને તેનો નમુનો આપણી પાસે રાખીએ તો પછી તેની તેવીજ કે ઉતરતી નકલ કરી શકીએ. બાળક પાસે અક્ષર લખાવીએ ત્યારે સારામાં સારા અક્ષરનો નમુનો તેની પાસે મૂકીશું તો બાળક તે ઉપરથી પોતાની શક્તિ પ્રમાણે પુરી કે અધુરી નકલ કરશે; તેમજ આપણે અખંડ બ્રહ્મચર્યનો નમુનો આપણી સામે રાખી તેની નકલ કરવા મથી શકીએ તેમ છીએ. પરંતુ એટલે શું ? કુદરતી કાયદો તો એ છે કે જ્યારે સ્ત્રી-પુરૂષને પ્રજાની ઇચ્છા થાય ત્યારે જ તેઓ બ્રહ્મચર્યને તોડે. આમ વિચાર પૂર્વક કોઈ જોડું વર્ષ કે ચાર પાંચ વર્ષે એક વેળા બ્રહ્મચર્ય તોડે અને ગાંડા નહીં બને તો તેઓની પાસે વીર્યરૂપી પુંછ ઠીક એકઠી રહી શકશે. ભાગ્યેજ એવાં સ્ત્રી પુરૂષ આપણાં જોવામાં આવશે જેઓ માત્ર પ્રજાની ઉત્પત્તિને ખાતર જ કામભોગ કરતા હોય. બાકી

૨૬૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

હજારો માણસો તો નિરંતર કામલોગ લોગવે છે, ઇચ્છે છે, અને કરે છે તેનું પરિણામ એ આવે છે કે તેઓની ઇચ્છા વિરૂદ્ધ પ્રજા ઉત્પન્ન થાય છે. આ વિષયલોગ લોગવતાં આપણે એટલાં આંધળા ભીંત બની જઈએ છીએ કે, સામેનો વિચાર જ કરતા નથી. આમાં સ્ત્રી કરતાં પુરૂષ વધારે ગુન્હેગાર છે. પોતાના ગાંડપણમાં સ્ત્રીની નબળાઈ, પ્રજાનો ભાર ઉપાડવાની, તેને ઉછેરવાની તેનામાં તાકાદ છે કે નહીં તેનો ખ્યાલ પણ રહેતો નથી. પણ આપણે આપણી સ્ત્રીઓ ઉપર બોલે લાદતાં આપણે ઘડીભર વિચાર કરતા નથી અને આપણી પ્રજા નબળી વીર્યહીન, બાયલી, અને બુદ્ધિહીન થાય તેની દરકાર પણ રાખતા નથી. તુરત વાવેલા ઝાડમાં ફળ થાય તો તે નબળું હોય છે એમ આપણે જાણીએ છીએ. તે ઝાડને ફળ ન બાળે એવા આપણે ઇલાજ લઈએ છીએ; છતાં બાળક વરથી બાળક સ્ત્રીને પ્રજા ઉત્પન્ન થાય અને આપણે તે આનંદ માનીએ એ તો ભીંત ભૂલવા જેવું થયું. હિંદુસ્તાનમાં અથવા તમારા કુટુંબમાં નમાલાં નબળાં બાળકો કીડીની માફક ઉભરાય તેથી હિંદુસ્તાનનો કે દુનિયાનો કે તમારા કુટુંબનો શો ઉદ્ધાર થઈ શકે? પશુઓ આપણા કરતાં સારા છે. જ્યારે તેઓને પ્રજા ઉત્પન્ન કરવી હોય ત્યારે જ નરમાદનો મેળાપ થાય છે. મેળાપ પછી ને ગર્ભકાળ તથા જન્મ પછી બચ્ચું ધાવણ છોડી મોટું થાય ત્યાંસુધીનો કાળ તદ્દન પવિત્ર ગણાવેા જોઈએ. પુરૂષે તથા સ્ત્રીએ તે કાળ દરમીયાન તો બ્રહ્મચર્ય પાળવું જ જોઈએ, તેને બદલે આપણે ઘડીભર વિચાર કર્યા વિના આપણું કાર્ય કર્યું જ જઈએ છીએ આવાં રોગી મન આપણાં છે. એનું નામ અસાધ્ય રોગ. એ આપણને મોતની મુલાકાત કરાવે છે, અને મોત થતું નથી ત્યાંસુધી થેલા માણસની માફક જ્યાં ત્યાં ભ્રમ્યાં કરીએ છીએ. પરણેલા સ્ત્રી પુરૂષોની ખાસ ફરજ છે કે તેઓએ પોતાના વિવાહનો ખોટો અર્થ નહીં કરતાં શુદ્ધ અર્થ કરી જ્યારે ખરેખર પ્રજા ન હોય ત્યારે તે માટે મર્યાદિત કામલોગની ઇચ્છા કરવી.

આપણી દયામણી દશામાં આમ કરવું બહુ મુશ્કેલ છે. આપણે ખોરાક, આપણી રહેણી કરણી, આપણી વાતો, આપણી આસપાસના દેખાવો, એ બધાં આપણી વિષય વાસના બાગૃત કરે છે, જેઓ વિચાર કરી તે કરવું જોઈએ તે કરવાનો પ્રયત્ન કરવા તૈયાર હોય તેને સારૂ આ લાખાણ છે. અને જેઓ પોતાની કંગાલ દશાને જોઈ શક્યા છે ને તેથી કંઈક ભાગે કંટાળ્યા છે તેને સહાય કરવાનો આ લાખાણનો હેતુ છે.

વીર્યનું જતન કરવાને સારું સ્વચ્છ હવા સ્વચ્છ પાણી સ્વચ્છ ખોરાક, અને સ્વચ્છ વિચારની પુરી જરૂર છે. આમ નીતિનો આરોગ્યની સાથે ઘણો નિકટ સંબંધ છે. સંપૂર્ણ નીતિવાન જ સંપૂર્ણ આરોગ્ય મેળવી શકે છે. માટે જગ્યા ત્યાંથી સવાર સમજી ઉપરનું લાખણ ખૂબ વિચારી જેઓ તે મુશ્કેલી અમલમાં

બ્રહ્મચર્યના લાભો.

૨૯૧

મુકશે તેઓને પ્રત્યક્ષ અનુભવ થશે થોડી મુદત જેણે બ્રહ્મચર્ય પાળ્યું હશે તે પણ પોતાના મનનું વધેલું બળ અને શરીરનું બળ એ બન્ને જોઈ શક્યા હશે, અને એક વખત જો તેના હાથમાં પારસમણી આવશે તો તેને જીવની સાથે જતન કરી સાચવશે, જરાએ ચુકશે તો તરત જોઈ લેશે કે તેણે મોટી ભૂલ કરી છે.

જેઓ અખંડ બ્રહ્મચર્ય પાળી શક્યા છે તેઓનું શારીરિક, માનસિક, નૈતિક બળ જેણે જોયું હોય તેજ વિચારી શકે-તેનું વર્ણન કરી શકે. આ પ્રકરણમાં પરણેલાને-પુરૂષ તથા સ્ત્રીને બ્રહ્મચર્ય પાળવાની સલાહ આપવામાં આવી છે.

હવે પરણેલાને બ્રહ્મચર્ય પાળવાનો ઉપાય બતાવી આ લખાણ બંધ કરીએ. ખોરાક હવા અને પાણીના નિયમો જાળવ્યાથી પરણેલા માણસો બ્રહ્મચર્ય જાળવી શકે છે, અને એ પ્રમાણે જો ન જાળવી શકે તો તેઓએ પોતાની સ્ત્રી સાથેની એકાંત તજવી જોઈએ. વિચાર કરતાં દેખાય છે કે સ્ત્રીની સાથે વિષય લોગવવા સિવાય એકાંતની જરૂર હોય નહિ. રાત્રે સ્ત્રી પુરૂષોએ જુદી ઓરડીમાં સુવું જોઈએ. દિવસના ભાગમાં બન્નેએ સારા ધંધામાં અને સારા વિચારોમાં રોકાયેલા રહેવું જોઈએ. પોતાના સુવિચારને ઉત્તેજન મળે તેવા ઉત્તમ પુસ્તકો વાંચવા, તેવા પુરૂષોના ચરિત્રો વાંચવા અને લોગમાં તો દુઃખ જ રહ્યું છે એ વિચાર વારંવાર કરવો. બ્રહ્મચર્યનું સતત પાલન કરનારે નીચેના નિયમોનું પાલન કરવું.

અલ્પ આહાર કરવો, આહારમાં પણ મશાલા, બહુ ધીવાળા તળેલા, અને મીઠાઈઓનો અને માદકપદાર્થો આદિનો ત્યાગ કરવો જોઈએ અને મદિરાપાન તો કરાય જ નહિ. પણ અનેક પ્રકારના પીણાં ચા, કાવો, કાઢો વગેરે દવા તરીકે જ પીવાય. હંમેશાં પીવાય નહીં. ભારે ખોરાક તો નજ ખવાય. રાત્રીલોજનનો ત્યાગ કરવો. ભુખે પેટે સુવું, તેથી છેલ્લું લોજન હંમેશાં હલકું ખાવું, શૃંગારના પુસ્તકો ન વાંચવા, તેવી વાતો ન કરવી અને ન સાંભળવી. સ્ત્રી માત્ર એન સમાન સમજી કદી તેની તરફ તાકીને ન જોવું. આ સુંદર છે આ સુંદર નથી તેવો વિચાર સરખો પણ ન કરવો. હવે મનુષ્યોએ પણ બ્રહ્મચારી થવું જોઈએ. કહ્યું છે કે ઉત્કૃષ્ટ શ્રાવક સચિત્ત આહારને વર્જનાર, એકાસણે લોજન કરનાર; તેમજ બ્રહ્મચારી જ હોય છે માટે બ્રહ્મચર્યનું પાલન કરવું. વળી ભગવાને કહ્યું છે કે—

મૈથુન સંજ્ઞામાં આરૂઢ થયેલ પ્રાણી નવ લાખ સુક્ષ્મ જીવોને હણે છે એમ તીર્થંકર ભગવાને કહ્યું છે, માટે એ કથનને આદર પૂર્વક શ્રદ્ધાથી માનો.

ભગવતીના અંગના બીજા શતકના પાંચમાં ઉદ્દેશમાં કહ્યું છે કે “ મૈથુન સેવનારથી કેવો અસંયમ થાય ? તો હે ગૌતમ ! તે જેમ કોઈ પુરૂષ રૂની ભરેલી વાંસની નળી અથવા બરૂની નળી હોય અને પછી તપાવેલા કનકવડે અથવા લોઢાની સળીવડે ખુબ ઘર્ષણ કરે. ગૌતમ એવી રીતે મૈથુન સેવનારથી અસંયમ કરાય છે. હવે સ્ત્રી-પુરૂષના સંયોગથી ઉત્પન્ન થતા અસંખ્યાતા સમુર્જિત પંચેન્દ્રિય મનુષ્યો હણાય છે. તે કહે છે કે સ્ત્રી પુરૂષના મૈથુનથી અસંખ્યાતા પંચેન્દ્રિય સમૂર્જિત

૨૯૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

આત્મ-વિશ્વાસ.

વિઠ્ઠલદાસ મૂ. શાહ, બી. એ.

(ગતાંક પૃષ્ઠ ૨૭૦ થી ૩૩.)

સંશયથી જ આપણી કાર્ય સંપાદિકા શક્તિ પાંગળી બની જાય છે. કોઈપણ કામ કરવા પહેલાં મનુષ્યને એટલો વિશ્વાસ જરૂર હોવો જોઈએ કે હું આ કાર્ય અવશ્ય કરી શકીશ. જ્યાં સુધી સંશયનો લેશ પણ એનામાં હશે ત્યાં સુધી તે પોતાનાં કાર્યમાં સંપૂર્ણ સફળતા નહિ જ મેળવી શકે. જે મનુષ્યનો ઉદ્દેશ આત્મ-વિશ્વાસ તથા મહાન્ અભિલાષથી ભર્યો હોય છે તેનો તો જ્યાં સુધી પોતાનો ઉદ્દેશ પુરેપુરો પાર પડતો નથી ત્યાં સુધી ચેન પડતું નથી—સંતોષ થતો નથી. એવા મનુષ્યોના માર્ગમાં ગમે તેટલી મુશ્કેલીઓ આવી પડશે તો પણ તે અદ્ભુત સફલતા પ્રાપ્ત કરવાનો.

હું જાણું છું કે જે લોકોએ સંસારમાં અદ્ભુત સફળતા પ્રાપ્ત કરી છે તેઓ હંમેશાં એમ જ માનતા હોય છે કે અમારા પાસા હંમેશાં સીધા જ પડશે, કદિ પણ અવળા નહિ પડે. પોતાના ઉદ્દેશનો માર્ગ તેને ગમે તેટલો કંટકીર્ણ અને અન્ધકારમય જણાતો હોય તો પણ તેઓમાં એટલી બધી દ્રઢ આશા અને વિશ્વાસ હોય છે કે અમને અમારો ઉદ્દેશ પ્રાપ્ત કરવામાં જરૂર સફલતા મળશે જ. એ રીતે આશામય મનોભાવ રાખવાથી તેઓ સફળતાના તત્વને પોતાની તરફ ખેંચી રહ્યા હોય છે.

આપણી શક્તિઓને આપણે જેવો હુકમ કરશું તેવું જ કામ તે કરશે. જો આપણે તેની પાસેથી ઘણું માગીએ અને એવી આશા રાખીએ કે તે શક્તિઓ આપણને અવશ્ય મદદ કરશે જ તો જરૂર તેઓ આપણા મનોરથો સફળ કરવામાં મદદ કરવાની.

મનુષ્યો ઉત્પન્ન થાય છે, એમ જિનરાજ સમસ્ત અંગોના વિસ્તારથી મનોહર પ્રજ્ઞાપના ઉપાંગમાં કહે છે. બીજું કામી વિષયાર્ત મનુષ્યોને સત્યવાદીપણું સંભવતું નથી. એક સકળજન પ્રસિદ્ધે વળી કહ્યું છે કે વણીક, વેશ્યા, ચોર, બુગારી પરસ્ત્રીલંપટ, દારપાળ અને નાસ્તિક એ સાત અસત્યના મંદિર છે.

સર્વવ્રતમાં બ્રહ્મચર્યવ્રત મુખ્ય છે. નવ વાડોથી તેનું રક્ષણ કરવાનું છે, તેમ કરતાં સુદર્શન શેઠ વગેરે પુરૂષો, સીતા, ચંદનબાળા વિગેરે સ્ત્રીઓના નામો સુવર્ણાક્ષરે શાસ્ત્રમાં અંકીત થયા છે અને મોક્ષ પામેલ છે જેથી ઉપરના લેખમાંથી ગ્રહણ કરી બને તેટલો પ્રયત્ન બ્રહ્મચર્ય સેવન માટે મુમુક્ષુ આત્માએ કરવો. એક મુનિ.

આત્મ-વિશ્વાસ.

૨૯૩

આપણી માનસિક શક્તિઓ આપણા આત્મવિશ્વાસ તથા ધૈર્ય ઉપર નિર્ભર રહેલી છે. તેઓ આપણી કાર્યકર ઇચ્છા શક્તિને પુરેપુરી આધીન છે. એટલા માટે જો આપણી ઇચ્છાશક્તિ શિથિલ અને નબળી હશે તો આપણી માનસિક શક્તિ એનું કાર્ય પણ એવું જ બનશે. આપણા આત્મવિશ્વાસ તથા ધૈર્યમાં શિથિલતા આવે છે કે તરતજ આપણી કાર્યસંપાદિકા શક્તિમાં પણ નબળાઈ આવી જાય છે.

મારા માટે બધું સારું જ થશે એમ માનવા કરતાં મનુષ્યના જીવનને માટે બીજી કોઈ વધારે સારી વાત નથી એમ મારું ચોક્કસ માનવું છે. પ્રત્યેક મનુષ્યે હમેશાં એમજ માનવું કે હું જે કોઈ કાર્ય હાથમાં લઉંશ એમાં મને અવશ્ય સફલતા જ પ્રાપ્ત થશે.

અનેક મનુષ્યો એવી દુરાશા ધારી બેઠા હોય છે કે અમને કદિપણ સફલતા નહિ મળે, અમારું નશીબ પ્રતિકૂળ છે. તેઓના માનસિક ભાવ સફળતા-વિજયને અનુકૂળ નથી હોતા. તેઓ અસફળતાના જ પરમાણુને પોતાની તરફ ખેંચી રહ્યા હોય છે. સફલતા અથવા વિજય પ્રથમ તો મનમાં જ ઉત્પન્ન થાય છે. જો આપણું મન શંકાશીલ વિચારોથી ભરેલું હશે તો એનું પરિણામ પણ એવું જ નિરાશા-જનક આવશે. વિજયમાળા પહેરવા માટે અવિચળ શ્રદ્ધાની અત્યંત આવશ્યકતા છે. ઘણા માણસોની સ્વાભાવિક પ્રવૃત્તિ વિજય તરફ જ ઝુકી રહેલી હોય છે. તેઓ તો દિવસ રાત વિજયના સ્વપ્ના સેવી રહ્યા હોય છે. તેઓની દ્રષ્ટિમાં સફલતા પ્રકાશી રહેલી હોય છે. તેઓને એવી ટેવ જ પડી ગઈ હોય છે કે તેઓ વિજય-સફલતાના વિશ્વાસપૂર્વક જ કોઈ પણ કાર્ય શરૂ કરે છે અને તેની અંદર અદ્ભુત સફલતા પ્રાપ્ત કરે છે.

ઘણા મનુષ્યો મધ્યમ સ્થિતિમાં પડ્યા રહે છે એનું કારણ એ છે કે તેઓ પોતાના માર્ગમાં નડનાર મુશ્કેલીઓનો નિરંતર ખ્યાલ કરનાર હોય છે. એમ કરવાથી તેઓનું મન ભાંગી જાય છે. તેઓ સાહસ કર્મ કરવાને લાયક નથી રહેતા, તેઓની ઉત્પાદક શક્તિ નષ્ટ થઈ જાય છે. તેઓનું મન નિષેધાત્મક બની જાય છે આશા તથા આત્મ વિશ્વાસ જ એવી વસ્તુ છે કે જે આપણી શક્તિઓને જાગ્રત કરે છે અને આપણી ઉત્પાદક શક્તિમાં બમણા તમણા વધારો કરે છે.

જે મનુષ્ય ચારે તરફ વિઘ્નો અને મુશ્કેલીઓ જ જોયા કરે છે તેનું આત્મ-બળ નબળું પડી જાય છે અને તે કોઈપણ મહાન કાર્ય કરી શકતો નથી. તેનાં મગજમાંથી કોઈપણ નવા આવિષ્કારની સૃષ્ટિ ઉત્પન્ન નથી થતી. કેમકે તેની ઉત્પાદક શક્તિ ઉપર નિરાશામય કાળો પડેલો પડી જાય છે તેમજ તે મનુષ્યની સંકીર્ણ દ્રષ્ટિને લઈને તે શક્તિ પ્રકાશિત નથી થઈ શકતી. જો આપણે કદિ કોઈ એવા મનુષ્યને જોઈએ કે જે મહાન કાર્ય કરી રહ્યો હોય છે તો આપણે સમજી લેવું જોઈએ કે તે પોતાના માર્ગમાં આવનાર વિઘ્નો તથા મુશ્કેલીઓની સામે આતશય વીરતાપૂર્વક થઈ રહ્યો હોય છે.

૨૮૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

નેપોલીયનના જીવન ઉપરથી આપણને માલુમ પડે છે કે જ્યારે એ વીરપુરુષ ના માર્ગમાં આલ્પસ પર્વત આવ્યો ત્યારે તેના સાથીઓએ તેને કહ્યું કે આ દુર્લેધ પર્વતને આપણી સેના કેવી રીતે ઓળંગી શકશે ? ત્યારે તે નેપોલીયને હસીને જવાબ આપ્યો કે એમાંથીજ માર્ગ કરવામાં આવશે.

બસ, પછી શીવાર ? કામ શરૂ કરી દીધું. આલ્પસ પર્વતમાં જ માર્ગ કરવામાં આવ્યો. કોઇપણ મનુષ્ય જરાપણ અચકાયા વગર કહી શકે એ બધું તે વીરપુરુષના સાહસ અને આત્મવિશ્વાસનું પરિણામ હતું.

તેજ મનુષ્ય ખરેખરો મનુષ્ય કહેવડાવવાને અધિકારી છે કે જે પોતાનો આદર્શ પૂર્ણ કરવા માટે તન, મન, ધનથી લાગી જાય છે. મન, વચન કાયાને એક કરી નાખે છે. જે ભારપૂર્વક એમ જણાવે છે કે અસક્ષતા-અવિજય જેવી કોઇ વસ્તુ જ નથી, જેને વિજય-સક્ષતા ઉપર સંપૂર્ણ આત્મ-વિશ્વાસ હોય છે.

આપણી અંદર એવી યોગ્યતા છે કે જેને લઈને મહાન કાર્યો કરી શકાય છે, તેથી જો આપણને એવી શ્રદ્ધા હોય કે આપણે મોટા મોટા કાર્ય કરી શકશું તો જરૂર આપણને સક્ષતા મળશેજ.

શ્રદ્ધા અને વિશ્વાસને એટલા માટે જ ઉત્પન્ન કરવામાં આવ્યા છે કે તેઓ આપણને પડતા બચાવી લેવા માટે આપણા હાથ પકડે, આપણને મુશ્કેલીના વખતે ધૈર્ય તેમજ આશ્વાસન આપે. દરિયામાં તોફાનેને વખતે નાવિકને દિગ્દર્શન ચંત્ર જેટલું ઉપયોગી છે તેટલાજ તે મનુષ્યને ઉપયોગી છે. જેવી રીતે ઘોર તોફાન વખતે પણ નાવિકને એ ચંત્રને લઈને એટલું આશ્વાસન રહે છે કે ગમે તેટલું તોફાન હશે, સમુદ્રમાં ગમે તેટલો અંધકાર હશે તો પણ એ ચંત્રની સલાહથી હું સાચી દિશા શોધી કાઢીને નિર્દિષ્ટ સ્થળે પહોંચી શકીશ, એવી રીતે જે મનુષ્યમાં સંપૂર્ણ આત્મવિશ્વાસ હોય છે તેને એટલું અભિમાન રહે છે કે ગમે તેટલી મુશ્કેલીઓના પર્વતો મારા માર્ગમાં આવશે તોપણ મારામાં એવી શક્તિ રહેલ છે કે જેની મદદથી હું મારો માર્ગ સાફ કરી શકીશ.

જે માણસ શક્તિવાન હોય છે, આત્મવિશ્વાસ અને દૃઢાયહી હોય છે, જે એમ માને છે કે સંસારમાં એવો કોઇ પદાર્થ નથી, એવી કોઇ વિપત્તિ નથી, કે જે મારી શક્તિની સામે થઈ શકે. કાયર મનુષ્ય જ એનાથી ડરે છે, માર્ગમાં એને જોઇ પદબ્રથ થઈ જાય છે, પરંતુ હું તો એના ઉપર પુરેપુરો વિજય મેળવી શકીશ એવા માણસને માટે દુનિયા પોતે માર્ગ કરી આપે છે. તમારા માથે જવાબદારી લેતા જરા પણ ન ગભરાશો. એટલો ચોક્કસ વિચાર રાખો કે જે જવાબદારી તમારા માથે પડશે તેનાથી તમે બીજા મનુષ્યોને ઠીક નભાવી શકશો. ધારો કે તમને કોઇ ઉંચી જવાબદારીની પદવી મળવાની છે, તમે તે લેતાં ગભરાઓ છો, તમે એમ ઇચ્છો છો કે એ પદવી આગળ ઉપર લેવા લાયક છે, હમણાં

આત્મવિશ્વાસ.

૨૯૫

નહિ. તો કહો કે એમાં તમને શો લાભ થવાનો ? જો તમે તે સ્વીકારી લેશો અને સારી રીતે તે ચલાવી લેશો તો ધીમે ધીમે તે વસ્તુ તમને ટેવરૂપે થઈ જશે અને તમને તેનો જરાપણ બાંહેધ નહિ જણાય. તેમજ તેનાથી તમારી ઉચ્ચ પદવી સ્વીકારવાની યોગ્યતા વધી જશે અને સહજ સ્વભાવથી તમે જબરજસ્ત જવાબદારીનું કાર્ય કરી શકશો.

જે વસ્તુ તમારા માટે પરમ હિતકર છે તે ગમે તેટલી કઠિન કે અપ્રાપ્ય હોય તોપણ તે પ્રાપ્ત કરવા માટે તમે નિશ્ચય કરી લ્યો. તમને તે જરૂર પ્રાપ્ત થશેજ. એ પ્રકારના નિશ્ચયથી તમારું મનુષ્યત્વ વધશે. મોટાઈની આકાંક્ષા કરતાં ન ડરો. ખુલ્લા દિલથી એ પ્રકારની આકાંક્ષા કરતા રહો. જરૂર તમારામાં એવી શક્તિઓ વિકસિત બનીને સહાય કરશે કે જેની તમને સ્વપ્નમાં પણ કદપના નહિ હોય, મોટાઈની મહત્વાકાંક્ષા કરવાથી આપણા આત્માની સર્વોત્કૃષ્ટ શક્તિઓનો મહાન્ વિકાસ થાય છે એટલુંજ નહિ પણ તેઓ જાગૃત થઈ જાય છે.

હમેશાં તમારી જાતને સૌભાગ્યશાળી જ માનો. એમ કરવાની ટેવ પડવાથી જુઓ કે કેવું પ્રભાવશાળી કૃપા આવે છે. એવી જાતની ટેવ પાડો કે જેને લઈને તમે જીવનના પ્રત્યેક અનુભવમાંથી શ્રેષ્ઠતાની જ આશા રાખી શકો. લોકોમાં એવો વિશ્વાસ ઉત્પન્ન કરો કે તેઓ તમને સૌભાગ્યશાળી જ માને-તેઓને એવો જ ખ્યાલ થઈ જાય કે તમને દરેક કાર્યમાં યશ જ મળશે.

અમેરિકાના ભૂતપૂર્વ પ્રેસિડન્ટ રૂઝવેલ્ટની લોકોમાં એવી ખ્યાતિ બંધાણી હતી કે તે જે કાર્ય હાથમાં લે છે તેમાં યશ જ મેળવે છે. એ પ્રકારની ખ્યાતિથી એ મહાનુભાવને બહુ જ લાભ થયો. મહાશય રૂઝવેલ્ટની એવી ખ્યાતિ હતી કે તે રાજ્ય કાર્યોમાં બહુજ કુશળ છે, અદ્વિતીય છે. તેને માટે મોટી આશાઓ રાખી શકાતી હતી. તે ગમે તે કાર્ય કરે, ગમે તે માર્ગજન્ય તોપણ લોકોને એવા વિશ્વાસ હતો કે તે જરૂર વિજયી બનશે જ. આજાતના આશામય વિચારોના પ્રભાવથી મહાશય રૂઝવેલ્ટની કાર્યસંપાદિકા શક્તિને ઘણી મદદ મળતી હતી. તેની ઇચ્છા શક્તિ એ જાતના દિવ્ય જલસિંચનથી ખીલી ઉઠતી હતી, તેને એવો દૃઢ વિશ્વાસ હતો કે મારું જીવન મહાન્ કાર્યો કરવા માટે જ નિર્માયકું છે, તેથી મારે મહાન્ કાર્યો જ કરવાં જોઈએ. મારે દેશના સુખ, સમૃદ્ધિ તથા સભ્યતામાં વધારો કરવાના કાર્યમાં લાગી જવું જોઈએ. મારા હાથે જ એ કાર્ય થવું જોઈએ. આપણે કહી શકીએ કે તેની આત્મશ્રદ્ધાએ આખા દેશના વિશ્વાસને પોતાની તરફ ખેંચી લીધો. તેની સુકીર્તિની સુગન્ધ આજે અમેરિકાના પ્રત્યેક હૃદયને આનંદિત કરી રહી છે. હું જે કાંઈ ઇચ્છું તે કહી શકીશ એ જાતનો આત્મવિશ્વાસ તમારામાં જેટલો વધશે તેટલી તમારી કાર્ય સંપાદિકા શક્તિ વધશે. તમે મોટાઈના વિચાર સેવો-જરૂર તમે મોટા થશો.

(સંપૂર્ણ)

૨૮૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

કોણે દીઠી કાલ.

હાહરા.

- કૈક ગયા કૈક જાય છે, કૈક થશે બેહાલ;
સુકૃત સાથે આવશે, કોણે દીઠી કાલ. ૧
- ઠાઠમાઠ ઠાઠો સહુ, દીપક ઝાક જમાળ;
તે પણ ભુઝાઈ જશે, કોણે દીઠી કાલ. ૨
- પંખી ટોળું વૃક્ષપર, હળી મજ્યું છે હાલ;
પ્રભાતમાં ઉડી જશે, કોણે દીઠી કાલ. ૩
- પુષ્પ સુગંધ થકી બની; અનુપમ કુલની માળ;
તે પણ કરમાઈ જશે, કોણે દીઠી કાલ. ૪
- જાય છે તે તો જાય છે, સૌના એ જ હવાલ;
માન કહ્યું રે માનવી, કોણે દીઠી કાલ. ૫
- સુકૃતના શા વાયદા, સુકૃત કરવું હાલ;
એક દિન એવો આવશે, કોણે દીઠી કાલ. ૬
- પુત્ર પુત્રીને પ્રેમદા, પરંતુ રાખે વહાલ;
પણ સૌ સ્વાસ્થ્યના સગાં, કોણે દીઠી કાલ. ૭
- દ્રષ્ટિ વિપર્યાસે તુંને, ભાસે સુખ રૂપ જાળ;
પસ્તાવો પાછળ થશે, કોણે દીઠી કાલ. ૮
- નિશ્ચિંત કેમ બેસી રહ્યો, કાળ ઝડપશે કાલ,
જાગી જો રે જીવડા, કોણે દીઠી કાલ. ૯
- ચાર ચોર ચોરી કરે, કરશે હાલ હવાલ,
હુંટારા હુંટી જશે, કોણે દીઠી કાલ. ૧૦
- તે માટે સજ થઈ રહ્યો, સાવચેત હુશિયાર;
ફાવે નહિ આવે નહિ, કોણે દીઠી કાલ. ૧૧
- સ્વચ્છ વારિને પામવા, પાણી પેલાં પાળ;
રચવી રૂઢી રીતથી, કોણે દીઠી કાલ. ૧૨
- પુણ્ય-વારિને પામવા, સુકૃત્યરૂપી પાળ;
આખર કામે આવશે, કોણે દીઠી કાલ. ૧૩

દફતરી નંદલાલ વનેચંદ.

મોરબી.

શ્રી ગુરુદેવ જયન્તિ મહોત્સવ.

૨૬૭

ૐ

શ્રી ગુરુદેવ જયન્તિ મહોત્સવ.

(દોહરો)

જયન્તિ શ્રી ગુરુદેવની, ઉજવીએ મળી આજ;
ગુણગાન કરી શેષ ગુણ, ગ્રહિયે નિજ હિત કાજ.

(જગ મુઝ વ્હાલા બાળ—એ ચાલ.)

વંદન આજ કરીએ બ્રાત ! સ્મરણ યોગ સારો;
ઉત્સવે જયન્તિને, ગુણ કેળવી સુધારો. વંદન૦
“આત્મારાગ” અપર નામ, વિજયાનંદ જનો;
વિરહ સૂરિ સમયમાં, પદ પ્રથમ ધર પિછાનો. વંદન૦
પદવી પ્રકર્ષે મેળવી, ગુણ તદનુયોગ કેળવી;
વિચરી વિવિધ દેશ, શ્રેષ્ઠ કીર્તિ જેણે મેળવી. વંદન૦
“શ્રી વિજયાનંદ સૂરીશ્વર છે,” દીવ્ય દેહ ધારી;
મૂર્તિમાન દશ્ય સ્મરણ,—પથથી જો વિચારી. વંદન૦
જોડી ન જણાય આજ, એ સમી અનેરી;
સાધુતા સુધા રસી, દ્રવે યોગવિદ્ કેરી. વંદન૦
સ્વાદ્રાદનું સ્વરૂપ, સત્ય જે બતાવે;
“ષટ્દર્શનો” માં જૈનની, વિશેષતા જણાવે. વંદન૦
શુદ્ધ સાદું સરલ જીવન, જાણ અબાધિત જેતું,
આદર્શ જોડ અવર નહીં કો, ધરીએ ધ્યાન તેતું. વંદન૦
ગુણ ગ્રહણ રાજ ઉત્સવો, કરાય છે ઉમંગે;
તે વિના તો માત્ર જલસો, જાણેા સહુ પ્રસંગે. વંદન૦
ગુણ ગાન શ્રી ગુરુદેવના, કરતા ગુણી બનાવે;
“શ્રી આત્માનંદ” મંડળી, ગુણ પ્રેમથી પ્રકટાવે. વંદન૦

(વેલચંદ ધનજી.)

૨૬૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

આ સભાનો ૩૪ મો વાર્ષિક મહોત્સવ—

સભાની વર્ષગાંઠનો મંગળમય દિવસ જેઠ શુદ્ધ ૭ અને પ્રાતઃસ્મરણીય શ્રી વિજયાનંદસૂરીશ્વરજી (આત્મારામજી) મહારાજની જેઠ શુદ્ધ ૮ ના રોજ આ સભાએ ઉજવેલ જ્યંતી.

આ સભાને યોત્રીશમું વર્ષ પુરું થઇ જેઠ શુદ્ધ ૭ ના રોજ પાંત્રીશમું વર્ષ એપ્રતું હોવાથી દરવર્ષ મુજબના કાર્યક્રમ અને ધોરણ અનુસાર નીચે મુજબ ધાર્મિક કાર્યો કરવામાં આવ્યાં હતાં.

૧ જેઠ શુદ્ધ ૭ મંગળવારના રોજ આ સભાના મકાન (આત્માનંદ ભવન) ને ખ્વજ તોરણ વજેરથી શણગારી સવારના આઠ વાગે પ્રથમ પ્રાતઃસ્મરણીય શ્રી વિજયાનંદસૂરીશ્વરજી (આત્મારામજી) મહારાજની છમી પધરાવી સભાસદોએ પૂજન કર્યું હતું, ત્યારબાદ કલાક પછી નવવાગે સભાના મકાનમાં પ્રભુ પધરાવી આચાર્ય શ્રીમદ વિજયવલ્લભસૂરિ મહારાજ કૃત શ્રી પંચતીર્થની પૂજા ભણાવવામાં આવી હતી અતુર્વિધ સંધે તેમાં ભાગ લીધો હતો. આ વર્ષગાંઠના દિવસે થતાં સ્વામીવાત્સલ્ય (દેશખંધુઓ જેલ ભોગવી રહ્યા છે, દુઃખ વેઠી રહ્યા છે તેવે સમયે) ખંધ રાખી તેટલા ખર્ચના રૂપીયા સત્યાગ્રહ ફંડમાં આ સભા તરફથી અર્પણ કરવામાં આવેલ છે.

તેજ દિવસે સાંજે ક. ૬-૧૦ ની દ્રેનમાં (દરવર્ષ મુજબ પ્રાતઃસ્મરણીય આચાર્ય શ્રીમદ વિજયાનંદસૂરીશ્વરજી (આત્મારામજી) મહારાજની જ્યંતી જેઠ શુદ્ધ ૮ બુધવારના રોજ ઉજવવાની હોઇ) શ્રી સિદ્ધાચળજી (પાલીતાણા) સુમારે ચાળીશ સભાસદ અંધુઓ ગયા હતા.

૨ જેઠ શુદ્ધ ૮ બુધવારના દિવસે શ્રી સિદ્ધાચળજી ઉપર શ્રી આદીશ્વર પ્રભુના મંદિરમાં આચાર્ય શ્રી વિજયવલ્લભસૂરિ કૃત શ્રી નવાણું પ્રકારી પૂજા બહુ જ આનંદ અને ઉત્સાહપૂર્વક ભણાવવામાં આવી હતી. દેવગુરૂની સુશોભિત આંગી રચવામાં આવી હતી.

પૂનામાં શ્રી આત્મારામજી મહારાજની ઉજવાયેલી

૩૫ મી જ્યંતી.

પૂના જૈન કલ્પ તરફથી સ્વર્ગવાસી ન્યાયાભોનિધિ જૈનાચાર્ય શ્રીમદ્વિજયાનંદ-સૂરિશ્વરજીની ૩૫ મી જ્યંતી (સ્વર્ગતિથિ) મરહુમના પટ્ટધર આચાર્ય શ્રી વિજય વલ્લભસૂરિજીના પ્રમુખપણે ઉજવવામાં આવી હતી. જેઠ સુદિ ૮ ના મંગળ પ્રભાતે વેતાલપેઠની જૈન ધર્મશાળા આવક શ્રાવિકાઓથી ચીકાર ભરાઇ ગઇ હતી. આ પ્રસંગને લાભ લેવા કચ્છીશન કોલેજના અર્ધમાગધી ભાષાના પ્રોફેસર “સુર” સાહેબ તથા

વર્તમાન સમાચાર.

૨૮૮

અન્ય જૈનેતર વિદ્વાનો પધાર્યા હતા. નવ વાગતાં બાલીકાઓએ પ્રભુસ્તુતિ કરી. પછી ગુરૂપૂજન કરવામાં આવ્યું. ત્યારબાદ આચાર્યશ્રીએ (પ્રમુખ સાહેબે) મંગળાચરણ કરી કાર્યની શુરૂઆત કરવામાં આવતાં પુનઃ શ્રી રાજાવજય મહારાજે શ્રી આત્મારામજી-મહારાજનો દાખલો લઈને સમયાનુસાર વર્તવા માટે બલામણ કરી હતી. પછી બાઈ ચુનીલાલ વોરાએ બોલતાં જણાવ્યું હતું કે મૂર્તિપૂજન અત્યંત જરૂરી વસ્તુ છે દાખલા સહિત મૂર્તિપૂજનની જરૂર બતાવી હતી. ત્યારબાદ મુનિ ચરણવિજયજીએ ગુરૂદેવના જીવન-ચરિત્રના કેટલાક દાખલાઓ ઉપર સુંદર વિવેચન કર્યું હતું. પ્રોફેસરસુરેએ બોલતાં જણાવ્યું હતું, કે “ શ્રી આત્મારામજી મહારાજ જૈનોમાં મદાન સત્પુરૂષ થઈ ગયા છે. એઓશ્રીની રતુતિ પાશ્ચાત્ય વિદ્યાનોએ મુકત કંઠે કરી છે. હોર્નલ સાહેબે શ્રી આત્મારામજી મહારાજને ધણા વિકટ પ્રશ્નો પૂછ્યા હતા જેનો ઉત્તર આત્મારામજી મહારાજે સવિસ્તર શીઘ્ર આપ્યો હતો. અંતમાં પ્રોફેસરે જણાવ્યું કે જૈનોમાં જે મુનિસંસ્થા છે તેવી બીજા કોઈપણ ધર્મમાં નથી કારણ કે એવો ખડતર સંન્યાસ ધર્મ પાલવો બહુજ મુશ્કેલ હોય છે. જૈનોની મુનિ સંસ્થા જૈન સમાજને માટે ભૂષણરૂપ છે. અને તેને લઈનેજ શ્રી મહાવીરના સમયથી આજ સુધી જૈન ધર્મ બીજા ધર્મોની સામે ટકી રહ્યો છે. આ પ્રમાણે પ્રોફેસર સુરેએ પોતાનું વક્તવ્ય પૂરું કર્યા બાદ પોપટલાલ શાહે ગુરૂદેવના પવિત્ર ચરિત્ર ઉપર ટુંકમાં સુંદર વર્ણન કર્યું હતું. ત્યારબાદ શેઠ બાલુભાઈ પાનાચંદે પોતાનો પાલીતાણા ઉપર આપેલી આચાર્યપદવીનો પ્રસંગ જાતે અનુભવેલો કહી સંભળાવ્યો હતો. અનંતર પ્રમુખ સાહેબ આચાર્ય શ્રી વિજયવલ્લભમુરિશ્ચરજીએ નીચેનું સારગર્ભિત મનોહર બોધપ્રદ કૌશીતા ભરેલું વ્યાખ્યાન આપ્યું હતું. જે જગ્યાએ જે મહાપુરૂષની જરૂરીયાત હોય છે, તે જગ્યાએ તેની યોજના કેવી રીતે થાય છે તે કહી શકાતું નથી. પંજબની તે વખતની હાલત જોતાં પૂજ્ય આત્મારામજી મહારાજની જ ત્યાં જરૂરીયાત હતી એમ કહેવું પડે છે અને તે જરૂરીયાત અકલ્પિત રીતે પૂરી પડી. મહારાજનો જન્મ નથી કોઈ પોરવાડને ત્યાં કે ઓશવાલને અગ્રવાલને કે દશાશ્રીમાલી આદિને ત્યાં. તેઓશ્રી તો બ્રહ્મક્ષત્રિય કુલમાં જન્મ્યા અને તેથી જ યુગપુરૂષ બન્યા.

પંજબમાં તે વખતે સર્વત્ર સ્થાનકવાસીઓનો જ અડો જામ્યો હતો તેથી કરીને મહારાજશ્રી ઉપર પ્રારંભમાં તે પંથની જ અસર થઈ. કેટલાક વર્ષો તે અવસ્થામાં ગાળ્યા બાદ તેઓશ્રીને સત્યમાર્ગનું જ્ઞાન થયું. અને તેઓશ્રી મૂર્તિપૂજક શ્વેતાંબર સાધુ બન્યા. જ્યારે તેઓશ્રીએ એમ કર્યું ત્યારે સ્થાનકવાસીઓ ચીડાયા અને તેઓશ્રીનો બિહારકાર કર્યો. આહાર ન આપવો પાણી ન આપવું રહેવાનું સ્થાન ન આપવું આવી સખ્ત ઉદ્દેશીયણા સ્થાનકવાસીઓએ જાહેર કરી, પરંતુ સત્યની ખાતર તેઓશ્રીએ બધા ત્રાસ સહન કરી પોતાની અટલ શ્રદ્ધાપર મક્કમ રહી પોતાનો સત્યમાર્ગ દર્શાવેને માટે પંજબમાં ખુલ્લો કરી દીધો. હાલમાં ગાંધીજીના સિત્યાગ્રહ ઉપર જે સિતમ ગુજરવામાં આવે છે પ્રાય તેવી જ રીતે ત્યારે શ્રી આત્મારામજી મહારાજ ઉપર ગુજરવામાં આવ્યો હતો. જે લોકોનો અડો જામ્યો હોય છે તે એકદમ છોડી મૂકે એમ કેવી રીતે થાય ? પણ અંતે તો સત્યનો જ જય થાય છે અને એટલા માટે જ આજે પંજબમાં પંદર હજાર

૩૦૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

મૂર્તિપૂજક શ્રેયતાંતર જોતોની વિશાલ સંખ્યા આપણે જોઈ શકીયેછીએ. આચાર્યશ્રીએ પંચજ ઉપર ધણા ઉપકાર કર્યો છે. માટે બીજા પ્રાંતોની આબતમાં હોય કે ન હોય પરંતુ પંચજની આબતમાં તો નિઃસંદેહ આચાર્ય શ્રી યુગપુરુષ છે. તેઓશ્રીએ ‘લ. વીરચંદ ગાંધીને વિદાયત અને અમેરીકા ધર્મપ્રચાર કરવા માટે મોકલ્યા. ખૂદ પોતાને ધર્મપ્રચાર કરવાની અને અન્ય લેખનની ઘણીજ ધગશ હતી. તેઓશ્રીએ જે “ જ્ઞાનતિમિર માસ્કર ” લખ્યું હતું તેમાંના કેટલાક ઉદ્ગારો તે વખતના શ્રાવકો પચાવી પચ્ચ નહી શક્યા હતા કેમ તે અન્ય છપાવવા માટે પણ તૈયાર થવા ધમરાતા હતા. આચાર્યશ્રીએ કહ્યું કે લેખક તરીકે મહારા ઉપર આપતિ આવશે. તમોને ધમરાવવાનું શું કારણ છે ? ત્યારે તે અન્ય છપાવવામાં આવ્યો. પર-દેશી વિદ્વાનોને જોઈ સંબંધી અન્ય સાહાય્ય આપવાની ઉદારતા પહેલ પ્રથમ આજ આચાર્ય શ્રીએ કરી હતી. પ્રાચીન અન્યોત્તું સંશોધન કરવાની તેઓશ્રીને એટલી તાલાવેલી હતી કે એક વખતે શ્રી શાંતમૂર્તિ શ્રી હંસવિજયજી મહારાજે જેસલમેરથી ચોમાસા માટે પત્ર લખ્યો અને તેમાં જણાવ્યું કે અહીંના અન્યલોકારો બહુજ પ્રાચીન છે તે પકયા પકયા સડી રહ્યા છે જે આપની મરજી હોય તો આ ચોમાસું કરવાની આજ્ઞા આપો ” આના ઉત્તરમાં આચાર્યશ્રીએ જણાવ્યું કે એક ચોમાસું તો શું પરંતુ હું આવા કામને માટે બાર વર્ષ રહેવાની રજા આપું છું. સજનો ! કેટલી ઉદાર ભાવના ? કેટલો પ્રેમ ? આચાર્યશ્રી હમણાં હોત તો શ્રી સંઘની જે હાલત તમો અમો હાલમાં જોઈ રહ્યા છીએ તે થાત ખરીકે ? કદાપી નહી. તેમજ હાલમાં જે હિલચાલ ચાલી રહી છે તેમાં પણ તેઓના ક્ષાત્ર તેજની ઝલક આપણને માલમ પડી આવત. પરંતુ કુટીલ કાલની ગતિ વિચિત્ર હોવાથી આચાર્યશ્રી પોતાની પુરા સાઠ વર્ષની જીંદગી પૂર્ણ કરી જેઠ શુદ્ધ આઠમના રોજ આ તોફાની દુનીયાનો ત્યાગ કરી સ્વર્ગસ્થ થયા આ સંસારમાંથી અદશ્ય થઈ ગયા. આચાર્યશ્રીજીની ઘણી આશાઓ અધુરી રહેલી છે તે પૂરી કરવાનું કામ અમારું તમારું છે. આજકાલની હિલચાલમાં જે વીરપુત્રો સામેલ થયેલા છે તેઓના માટે આજના શુભ દિવસે શ્રિહિંદુ કંડ એકત્ર કરવામાં આવે તો આ જગતી ઉગ્રવવાની સાર્થકતા ગણાય. આ પ્રમાણે આચાર્યશ્રીજીએ પોતાનું વ્યાખ્યાન નુરૂં કર્યું હતું. અંતિમ માંગલિક સાંભળીને શ્રા. સુનીલાલ વૃવાધમલજી સાદરીવાલાની શ્રીફળની પ્રભાવના લઈને શ્રીસંઘ પોતપોતાના રથાને વિદાય થયો હતો. બપોરે દેરાસરજમાં અષ્ટ પ્રકારી પૂજા જણાવવામાં આવી હતી. આ શુભ પ્રસંગે શ્રી આત્મારામજી મહારાજનો તેમજ વિજયવલ્લભસૂરિજીના ઓછલ નુપેઈટિંગ ફોટાઓ શ્રી સંઘ તરફથી ખૂદશા મુકવામાં આવ્યા હતા.

(મળેલું)

પાલણપુરમાં શ્રી આત્મારામજી મહારાજની ઉજવાયેલી જયંતિ.

જેઠ સુદિ ૮ ના દિવસે મુનિરાજ શ્રી હંસવિજયજી મહારાજના અભ્યક્ષપણાનીયે પાલણપુરમાં શ્રી વિજયાનંદસૂરીશ્વર મહારાજની જયંતિ ઉજવવામાં આવી હતી. તે પ્રસંગે શ્રી વિજયસિદ્ધિસૂરીશ્વરના સમુદાયના મુનિશ્રી સંપત્તિવિજયજી આદિ સાધુમંડલની તથા તપગચ્છ ખરતમચ્છની સાધ્વીઓના મોટા સમુદાયની હાજરી હતી.

પ્રકીર્ણ.

૩૦૧

પ્રથમ મંગલાચરણ થયા બાદ પંચાસ સંપત્તિવિજયજીએ તથા પંચાસ હીરમુનિએ તથા શ્રી દુર્લભવિજયજીએ તથા શ્રી રમણીકવિજયજીએ નાનાવિષ કાવ્ય છંદ અને ગાયત્રી દ્વારા ગુરુસ્તુતિ કરી હતી, બાદ વાસકેપથી ગુરુમહારાજની મૂર્તિનું પૂજન થયું હતું. તદનંતર મહારાજ શ્રી હંસવિજયજી સાહેબે ગુરુ મહારાજનું જીવનચરિત્ર સંલક્ષવી ગુણાનું અનુકરણ કરવા સભાને ઉત્સાહિત કરી હતી ત્યારબાદ મણીલાલ ખુશાલચંદે કેટલુંક વિવેચન કર્યું હતું. છેવટ શ્રાવિકાને જ્ઞાનઉત્તેજન આપનારી બુકાની પ્રભાવના શા ચુતીલાલ ઉજ્જયંદ તરફથી થયા બાદ સભા વિસર્જન થઇ હતી, (મળેલું)

સોનગઢમાં જૈન વિદ્યાર્થી આશ્રમની સ્થાપના—ગઇ જોકે શુદ્ધ ૫ ના રોજ સોનગઢ કાઠીયાવાડમાં શ્રી મહાવીર ચરિત્ર રત્નાશ્રમમાં ત્યાંના થાણુદાર સાહેબના પ્રમુખપણા નીચે એક મેળાવડો થયો હતો. જૈન અને જૈનેતરોની હાજરી હતી. સ્થપાતાં આ નવા આશ્રમ માટે સમયને અનુકૂળ દરેક સ્થળે આવા આશ્રમો ખોલવાની જરૂરીયાત ઉભી થઇ છે વિગેરે વિષયો ઉપર બાષણો થયાં હતાં. છેવટે જૈન વિદ્યાર્થીની સ્થાપના સાથે નવા વિદ્યાર્થીઓને દાખલ કરવામાં આવ્યા હતા. બપોરના સતરભેદી પૂજા બણાવવામાં આવી હતી. સાંજના સ્વામીવાત્સલ્ય થયું હતું. આ આશ્રમના સ્થાન—અનુષ્ઠાનો તૈયાર મળ્યા છે. દ્રસ્ટીઓ અને કમીટીની નિમજ્જક પણ થઇ છે. ભવિષ્યમાં તેની ઉન્નતિ ઇચ્છીએ છીએ. મળેલું.

પ્રકીર્ણ.

દેશની સ્વાતંત્ર્ય પ્રાપ્તિ અને રાજકીય મુક્તિ માટે એક કાર્યક્રમ રજુ કરી મહાપુરુષ ગાંધીજીએ દેશ સમક્ષ રજુ કર્યો, જેમાં અહિંસાત્મક રીતેજ યુદ્ધ છે, છતાં ગાંધીજીને સરકારે કેદ કરી હિંસાના જોખમમાં ઉતાર્યું છે. તેટલુંજ નહિ પણ દેશના નેતાઓ અને અન્ય બંધુઓએ અહિંસાના સિદ્ધાંતને મુખ્ય કરી શાંતિ જાળવી જેલમાં ગયા, કેટલા બંધુઓએ લાઠી, પ્રહારો વગેરે સહન કરી દેશ સેવા કરી છે, તેવા સંયોગોમાં જૈન સમાજે પણ આ અહિંસાત્મક લડતમાં પોતાનો યોગ્ય ફાળો દિંદની પ્રજા તરીકે આપવાનું કર્તવ્ય યુક્તવાનું નથી. આ માટે શ્રી મહાવીર વિદ્યાલયમાં જૈનોની એક જાહેર સભા તા. ૧૧-૫-૩૦ ના રોજ શેઠ લખમશી નપુ જે. પી. ના પ્રમુખપણા નીચે થયેલી હતી તે સભાએ કરેલા ઠરાવો જે કે પેપરોમાં આવેલ છે. પરંતુ જૈન કોમને તે માટે તે આવશ્યક હતું. શ્રી ગાંધી જીનો કાર્યક્રમ ખાદીનો સ્વીકાર (પરદેશી વસ્ત્રનો ત્યાગ) બીજી બંને તેટલી પરદેશી વસ્તુનો અસ્વીકાર આત્મ શુદ્ધિ, સાદુ જીવન વગેરે વગેરેમાંથી જૈન સમાજ જે જે સ્વીકારે તે ફક્તીતાર્થ છે. કેટલાક જૈન ભાઈઓ આ અહિંસાત્મક લડતમાં પડ્યા છે, જેલ સ્વીકારી છે. માર સહન કર્યો છે; પરંતુ આખી જૈન સમાજે ઉપરોક્ત સિદ્ધાંત સ્વીકારવો જોઈએ. સ્વદેશી વસ્ત્ર (ખાદી) સાધુ સાધ્વી મહારાજે પહેરવા જોઈએ, તેમાં ધર્મ દષ્ટિએ

૩૦૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

બીજકુલ બાદ આવતો નથી જેથી તેઓશ્રીએ સ્વીકારી તે માટે ગૃહસ્થોને પણ ઉપદેશ આપવો જોઈએ. જૈન કામે પણ સ્વદેશી કાપડ વાપરવું સાધુ સાધ્વી મહારાજને તેવું વહો-
રાવવું અને ધાર્મિક અનુષ્ઠાનોમાં પણ તેનો ઉપયોગ કરવો તેટલો પણ ફાળો અત્યારે
હડાતી અહિંસાત્મક દેશની સ્વાતંત્રી હડતમાં ફાળો આપી હિંદની પ્રજા તરીકે પણ છેવટ
કર્તવ્ય બજાવવાનું છે. આ માટે અત્રેના વડવાના અંધે તે માટે કરેલો ઠરાવ ધન્યવાદને પાત્ર છે.

સ્વીકાર અને સમાલોચના.

ચૈત્યવંદનાદિ ત્રણ ભાષ્ય અર્થે સહિત. પ્રકાશક શ્રી જૈન શ્રેયસ્કર મંડળ મહે-
સાણા મુલ્ય ચૌદ આના. ચૈત્યવંદન, ગુરૂવંદન અને પ્રત્યાખ્યાન એ ત્રણ ભાષ્યો મૂળ,
શબ્દાર્થ ગાયાર્થ અને ભાવાર્થ સાથે આ ગ્રંથમાં આપવામાં આવેલ છે. પ્રથમમાં દેવવં-
દન નમસ્કાર વિધિ, બીજામાં મુનિ-ધર્મગુરૂને વંદન કરવાનો વિધિ અને ત્રીજામાં ચાર
પ્રકારના આહાર, લક્ષ્ય, અલક્ષ્ય, વિગ્રહઓ, પ્રત્યાખ્યાન પ્રકારો વગેરેનું સ્વરૂપ જણાવેલ
છે. મુળ કર્તા શ્રી દેવેન્દ્ર સૂરીશ્વરજી મહારાજ આ વિષય સિદ્ધાંતોમાંથી ઉદ્ધરેલ હોવાથી
અભ્યાસીઓ માટે સરલતા વાળો બનેલ છે. દરેક જૈનોને પડન પાડન કરવા જેવો ગ્રંથ છે.
પ્રકાશકને ત્યાંથી મળશે.

ખેદકારક નોંધ.

શેઠ કેશવલાલ મગનલાલ ઠાકરશીનો સ્વર્ગવાસ.

લાઇ કેશવલાલ યુવાન વયેજેઠ શુદ્ધ ૮૨૦જ થોડા દિવસની બિમારી ભોગવી
તેમના વતન અમદાવાદમાં સ્વર્ગવાસ પામ્યા છે. અંધુ કેશવલાલ, શ્રીમંત છતાં
સ્વભાવે સરલ, મિલનસાર, શાંત અને સાદા હતા. દેવગુરૂધર્મના શ્રદ્ધાવાન પરમ
લક્ષ્મી હતા. જૈનધર્મના પુસ્તકોના વાંચનનો સારો શોખ ધરાવતા હતા. આ
સભા ઉપર સંપૂર્ણ પ્રેમ ધરાવતા હતા અને લાઇક પ્રેમજન હતા. તેઓના સ્વર્ગ-
વાસથી અમદાવાદમાં એક જૈનનરરતનની અને આ સભાને એક લાયક સભાસદની
ખોટ પડી છે. અમો તે સ્વર્ગવાસી પુણ્યાત્માને અખંડ શાંતિ પ્રાપ્ત થાઓ તેમ
પરમાત્માનો પ્રાર્થના કરીએ છીએ.

શ્રી ચંદ્રપ્રભુસ્વામીનું ચરિત્ર.

પ્રભુજીના પ્રથમ ગણધર દત્તના પૂર્વજનું અલૌકિક વૃત્તાંત, શ્રી ચંદ્રપ્રભરવાગીના ત્રણ ભવોનું સુંદર અને મનાહર ચરિત્ર, સાથે દેવોએ કરેલ પ્રભુના જન્મમહોત્સવ વગેરે પંચકલ્યાણકાનું અને તે વખતની અપૂર્વ ભક્તિનું રસિક, ચિત્તાકર્ષક અને વિસ્તારપૂર્વક વર્ણન, પ્રભુજીએ દાન, શીયલ, તપ, ભાવ, આરત્રત અને તરવો ઉપર અપૂર્વ દેશના સાથે જણાવેલ અનેક કથાઓ, વિવિધ ઉપદેશથી ભરપૂર એકંદર ત્રીશ બોધપ્રદ કથાઓથી ભરપૂર આ ચરિત્રની રચના છે. કાઉન સોળ પેજ ચારશેઠ પાનાનો ઉંચા એન્ડ્રીક પેપર ઉપર, સુંદર ગુજરાતી ટાઇપમાં છપાઇ, સુંદર બાઇડીંગથી અલંકૃત કરેલ આ ગ્રંથ છે. કિંમત રૂ. ૧-૧૨-૦]

(પૂજ્ય શ્રી સંઘદાસગણિ-વાચકનિર્મિત.)

॥ શ્રી વસુદેવહિરિડ પ્રથમખણ્ડમ્ ॥

સંપાદકો તથા સંશોધકો-આઘ્યાયાર્ય ન્યાયાંબોનિધિ શ્રીમદ્દિજ્ઞયાનંદસૂરીશ્વરજી શિષ્ય-રત્ન પ્રવર્તકજી મહારાજશ્રી કાન્તિવિજયજી મહારાજના શિષ્ય પ્રશિષ્યો મુનિરાજ શ્રી ચતુરવિજયજી મહારાજ તથા મુનિરાજ શ્રી પુણ્યવિજયજી મહારાજ.

આ ગ્રંથના પ્રથમ ખંડના પ્રથમ અંશ મુળ (પ્રાકૃત) ભાષામાં આજે પ્રકટ થાય છે. આ પ્રથમ અંશમાં સાત લંબકો આવેલા છે. આ ખંડના કર્તા મહાત્માનો પતિય અને તે કેટલો ઉચ્ચ કોટીનો છે તે બીજા ભાગમાં આપવામાં આવશે. આ ગ્રંથ જૈનોના પ્રાચીનમાં પ્રાચીન કથા સાહિત્યમાંનું એક અણુમોલું રત્ન છે. અનેક પુણ્યોમાં, ગ્રંથો વિગેરેમાં ધણે સ્થળે આ ગ્રંથની સાધનો અપાય છે; કે જે પ્રકટ થવાની જૈનેતર સાક્ષરો, જૈનધર્મના યુરોપીયન અભ્યાસીઓ અને વિદ્વાન મુનિ મહારાજો તરફથી રાહ જોવાતી હતી. આ ગ્રંથના ઉત્તરોત્તર ભાગો છપાયે જાય એવા ઉદ્દેશથી આ ગ્રંથની કિંમત રૂ. ૩-૮-૦ સાડા ત્રણ રૂપૈયા રાખેલ છે. ઉંચા કોક્ષથી લાયન જલુલેજર પેપર (કાગળ) ઉપર, નિર્ણયસાગર પ્રેસમાં સુંદર શાસ્ત્રી વિવિધ ટાઇપો [અક્ષરો] માં છપાવેલ છે. ઇતિહાસિક પ્રાચીન કથા સાહિત્યના આ ગ્રંથનું ગુજરાતી ભાષાંતર કરાવી પ્રકટ કરવા આ સભાની ઇચ્છા છે, મનુષ્યજનમનું સાર્થક કરવાની ઇચ્છાવાળા બંધુએ લાભ લેવા જેવું છે. તેમની ઇચ્છા પ્રમાણે સીરીઝ તરીકે, અડધી કિંમતે, કે ભેટ તરીકે સભા તે તે રીતે સાહિત્ય પ્રકટન અને પ્રચાર કરવાનો પ્રયત્ન કરી શકશે.

શ્રીવિમલનાથ પ્રભુનું ચરિત્ર.

શ્રી વિમળનાથ મહારાજના પૂર્વજનો સહિતનું સંપૂર્ણ ચરિત્ર, સાથે ધર્મનો પ્રભાવ, લેહો, શ્રાવકના વ્રતોના અધિકાર અને જૈનધર્મના શિક્ષણનો સુંદર ઉપદેશ વિવિધ પાંત્રીશ કથાઓ સહિત આપેલ છે. ગ્રંથની રચના અલૌકિક હોઈ વાચકના આત્માને શાંત રસ પ્રગટાવી, મોક્ષ સન્મુખ લઈ જાય છે. આ સાઠા ત્રણશેઠ પાનાનો ગ્રંથ સારા કાગળો ઉપર સુંદર ગુજરાતી ભાષામાં છપાવી કપડાના બાઇડીંગથી અલંકૃત કરેલ છે. કિંમત રૂ. ૧-૧૨-૦ પોસ્ટેજ જુદું.

ધર્મ અને વિજ્ઞાન.

“ વિજ્ઞાન આ પૃથ્વીને બલે ગમે તેટલું છિન્નવિછિન્ન કરીને જુએ, પણ તે આપણને એવી કોઈ શક્તિ આપી શકનાર નથી કે જે શક્તિ દ્વારા ઇશ્વરને ખોળી શકાય. આપણે જે ઇશ્વરના અનંત પ્રેમ અને પવિત્રતા ઇચ્છતા હોઈએ તો આપણે તેની સાથે આપણા આત્માને જોડવો જોઈએ. આપણે આ જડવાદ અને અજ્ઞેયવાદની વચમાં થઈને જતાં જતાં જ્યારે એકવાર વિશ્વાસરૂપી પ્રકાશ પ્રાપ્ત કરીએ છીએ ત્યારે જ જાણી શકીએ છીએ કે ધર્મવિશ્વાસ એ કેવી મૂલ્યવાન વસ્તુ છે. એ વિશ્વાસ પ્રાપ્ત થઈ શકતો નથી ત્યાં સુધી આપણે સમજી શકતા નથી કે એનું—પ્રભુ ઉપરના વિશ્વાસનું—મૂલ્ય કેટલું બધું વધારે છે. મનુષ્યના અંતરમાં ઇશ્વરે પાછલા યુગોમાં જે પ્રમાણે મહાપુરૂષોદ્વારા પોતાને પ્રકટ કર્યો છે તે પ્રકારે અથવા કોઈ અન્ય પ્રકારે એ પછી પણ તે પોતાનો પ્રકાશ પ્રકટ કરી શકે કે જે પ્રકાશનો અનુભવ અત્યારે કોઈ કરી શકતું નથી. યુરોપના વિજ્ઞાનવેતાઓ જોરપૂર્વક બોલે છે કે પૃથ્વી કેવળ જડ પદાર્થથી પરિપૂર્ણ છે; પરંતુ હું તો મોટે સાદે કહી શકું છું કે ઇશ્વર છે અને સ્વર્ગ પણ છે. નાસ્તિકતા ફક્ત એકાદ રાત સુધી આપણા મન ઉપર માયાબળ ફેલાવી શકે, પણ પછી બીજે જ દિવસે હૃદય ઉપર ધર્મનું રાજ્ય સ્થપાઈ જશે, ઇશ્વર પ્રેમ સ્વરૂપ છે, ન્યાયવાન છે, મૃત્યુ પછી પણ જીવન છે; એ સત્યના પાયા ઉપર બધા ધર્મનો આધાર છે. એ સત્ય હમેશાં કાયમ રહેશે. ”

“ મને ધર્મનું શિક્ષણ સૌથી પહેલું માતૃપિતા પાસેથી મળ્યું છે. મને યાદ છે કે હું માતાનો સાથે બેસીને પ્રાર્થના કરતી, પિતાની આગળ ધર્મ સંગીત ગાતી. રવિવારને દિવસે અમારા ઘરમાં કોઈને પણ ધર્મ—પુસ્તક સિવાય બીજી કોઈ ચોપડી વાંચવા દેવામાં આવતી નહિ. દરરોજ પ્રાતઃકાળે અમારા ઘરમાં પુસ્તકાલયવાળા ચોરડામાં ઉપાસના થતી. પછી ધર્મગ્રંથનો પાઠ થતો. ત્યાર પછી ધર્મ સંબંધી વાતચીત થતી. ધર્મ—અર્થા મને બહુજ ગમતી. નાની વયથી હું તેમાં આનંદ મેળવતી હતી. ઇશ્વરનો પવિત્ર ભાવ મારા ચિત્તને બહુ ખેંચતો. મને યાદ છે કે એક દિવસ એ ભાવની એક કવિતા વાંચીને હું આનંદમાં ઘેલી થઈ ગઈ હતી. ”

“ મહાન સાધવીયો ” માંથી